

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 342

40e jaargang

12 december 1997

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

97/824/EG:

- ★ Besluit van de Raad van 20 november 1997 betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau 1

Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau 3

- ★ Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau 4

97/825/EG:

- ★ Besluit van de Raad van 24 november 1997 betreffende de sluiting namens de Gemeenschap van het verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau 18

Verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau (Verdrag inzake de bescherming van de Donau) 19

2

- ★ Slotakte 43

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 20 november 1997

betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

(97/824/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau, ondertekend te Bissau op 27 februari 1980⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 17,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Gemeenschap en de Republiek Guinee-Bissau hebben onderhandeld om de wijzigingen of aanvullingen vast te stellen die aan het einde van de toepassingsperiode van het aan de genoemde Overeenkomst gehechte Protocol in die Overeenkomst dienen te worden aangebracht;

Overwegende dat na deze onderhandelingen op 4 juni 1997 een nieuw Protocol is geparafeerd; dat de vissers uit de Gemeenschap op grond van dit Protocol voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 vangstmogelijkheden toegewezen krijgen in de wateren onder soevereiniteit of jurisdictie van Guinee-Bissau;

Overwegende dat, teneinde een onderbreking in de uitoefening van de visserij door vaartuigen uit de Gemeen-

schap te vermijden, het betrokken Protocol zo spoedig mogelijk van toepassing dient te worden; dat de twee partijen daarom een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling hebben geparafeerd, die voorziet in de voorlopige toepassing van het geparafeerde Protocol met ingang van de dag volgende op die waarop het geldende Protocol is verstreken; dat deze Overeenkomst dient te worden goedgekeurd onder voorbehoud van een definitief besluit op grond van artikel 43 van het Verdrag;

Overwegende dat de sleutel voor de verdeling van de vangstmogelijkheden onder de lidstaten moet worden vastgesteld uitgaande van de traditionele verdeling van de vangstmogelijkheden in het kader van de visserijovereenkomst,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling is aan dit besluit gehecht.

⁽¹⁾ PB L 226 van 29. 8. 1980, blz. 33.

Artikel 2

De bij het Protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden als volgt onder de lidstaten verdeeld:

a) garnaalvisserij:

— Italië:	4 000 brt,
— Portugal:	3 200 brt,
— Spanje:	2 400 brt;

b) visserij op koptogten (Cephalopoda)/vis:

— Italië:	1 000 brt,
— Spanje:	2 000 brt.

Indien de vergunningaanvragen van de bovengenoemde lidstaten betrekking hebben op een kleinere hoeveelheid

dan er volgens het Protocol mag worden gevangen, kan de Commissie aanvragen van andere lidstaten in overweging nemen.

Artikel 3

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 20 november 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

E. HENNICOT-SCHOEPGES

OVEREENKOMST IN DE VORM VAN EEN BRIEFWISSELING

inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van, de voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

A. Brief van de regering van de Republiek Guinee-Bissau

Mijnheer,

Onder verwijzing naar het op 4 juni 1997 geparafeerde Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 heb ik de eer u mede te delen dat de regering van de Republiek Guinee-Bissau bereid is dit Protocol met ingang van 16 juni 1997 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dit laatste geval dient de eerste jaarlijkse tranche van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, te worden betaald vóór 31 december 1997.

Ik moge u verzoeken mij te bevestigen dat de Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Gelieve, mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

*Voor de regering
van de Republiek Guinee-Bissau*

B. Brief van de Gemeenschap

Mijnheer,

Ik heb de eer u de ontvangst te bevestigen van uw brief van heden, welke als volgt luidt:

„Onder verwijzing naar het op 4 juni 1997 geparafeerde Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 heb ik de eer u mede te delen dat de regering van de Republiek Guinee-Bissau bereid is dit Protocol met ingang van 16 juni 1997 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dit laatste geval dient de eerste jaarlijkse tranche van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, te worden betaald vóór 31 december 1997.

Ik moge u verzoeken mij te bevestigen dat de Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.”

Ik heb de eer u te bevestigen dat de Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Gelieve, mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

*Namens de Raad
van de Europese Unie*

PROTOCOL

tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 1997 tot en met 15 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

Artikel 1

De uit hoofde van artikel 4 van de Overeenkomst toegekende vangstmogelijkheden worden voor een periode van twee jaar ingaande op 16 juni 1997 vastgesteld op:

1. a) vriestrawlers voor de garnaalvisserij: 9 600 brt per jaar;
b) vriestrawlers voor de visvangst en voor de vangst van koppotigen (Cephalopoda): 3 000 brt per jaar;
2. vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen: 37 vaartuigen;
3. vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: 52 vaartuigen.

Artikel 2

1. De in artikel 9 van de Overeenkomst bedoelde financiële compensatie wordt voor de in artikel 1 bedoelde periode vastgesteld op 34 000 000 ecu, te betalen in vier jaarlijkse tranches van elk 8 500 000 ecu.
2. De besteding van deze compensatie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de regering van Guinee-Bissau.
3. De financiële compensatie wordt gestort op een rekening bij een door Guinee-Bissau aangewezen financiële of andere instelling.

Artikel 3

Als zulks op grond van de situatie van de bestanden verantwoord is, kunnen de in artikel 1, punt 1, bedoelde vangstmogelijkheden op verzoek van de Gemeenschap worden verhoogd met hoeveelheden van telkens 1 000 brt per jaar. In dat geval wordt de in artikel 2 bedoelde financiële compensatie evenredig verhoogd pro rata temporis.

Artikel 4

De Gemeenschap zal bovendien tijdens de in artikel 1 bedoelde periode voor 300 000 ecu bijdragen in de financiering van een wetenschappelijk of technisch programma van Guinee-Bissau dat op verbetering van de kennis van de visbestanden in de exclusieve economische zone van Guinee-Bissau en van de werking van het laboratorium voor toegepast visserijonderzoek is gericht.

De autoriteiten van Guinee-Bissau doen de diensten van de Commissie een beknopt verslag toekomen over de aanwending van dit bedrag.

Dit bedrag zal ter beschikking worden gesteld van de regering van Guinee-Bissau en zal op de door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening worden gestort.

Artikel 5

De twee partijen zijn het erover eens dat de verbetering van de vakbekwaamheid en kennis van de bij de zeevisserij betrokken personen essentieel is voor het succes van hun samenwerking. Daarom zal de Gemeenschap in de in artikel 1 bedoelde periode beurzen beschikbaar stellen voor studie en praktijkonderwijs in de verschillende takken van wetenschap, techniek en economie die betrekking hebben op de visserij. Deze beurzen mogen eveneens worden gebruikt in staten waarmee de Gemeenschap een samenwerkingsovereenkomst heeft. De totale kosten van deze beurzen mogen niet meer bedragen dan 400 000 ecu. Een gedeelte van het bedrag kan op verzoek van de autoriteiten van Guinee-Bissau worden aangewend om de kosten van deelneming aan internationale bijeenkomsten of stages op het gebied van de visserij te financieren, of voor de organisatie van studiebijeenkomsten over de visserij in Guinee-Bissau. Dit bedrag wordt op een door de minister van Visserij opgegeven rekening gestort. De minister van Visserij beheert alle aldus gefinancierde studiebeurzen en andere acties.

Artikel 6

De Gemeenschap draagt bovendien bij aan de financiering van de volgende programma's:

- institutionele bijstand aan het Ministerie voor de Visserij: 200 000 ecu,
- steun voor de ambachtelijke visserij: 300 000 ecu,
- observatie op zee: 800 000 ecu.

De autoriteiten van Guinee-Bissau doen de diensten van de Commissie een beknopt verslag toekomen over de aanwending van deze bedragen.

Deze bedragen worden ter beschikking gesteld van de regering van Guinee-Bissau en zullen op de door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening worden gestort.

Artikel 7

Ingeval de Gemeenschap de in de artikelen 2, 4, 5 en 6 bedoelde betalingen niet verricht, kan de toepassing van dit Protocol worden geschorst.

Artikel 8

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Repu-

blik Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau wordt ingetrokken en vervangen door de bijlage bij dit Protocol.

Artikel 9

Dit Protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 16 juni 1997.

BIJLAGE

VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP IN DE VISSERIJZONE VAN GUINEE-BISSAU

A. Formaliteiten voor het aanvragen en de afgifte van vergunningen

1. De bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap dienen via de delegatie van de Commissie in Guinee-Bissau uiterlijk twintig dagen vóór het begin van de aangevraagde geldigheidstermijn bij het Ministerie voor de Visserij van de Republiek Guinee-Bissau een aanvraag in voor elk vaartuig waarmee men in het kader van de Overeenkomst de visserij wenst uit te oefenen.

De aanvragen worden ingediend op de daartoe door de regering van de Republiek Guinee-Bissau verstrekte formulieren, waarvan een model hierbij is gevoegd (aanhangsel 1).

2. Elke aanvraag voor een vergunning dient vergezeld te gaan van het bewijs dat de voor de geldigheidstermijn van de vergunning verschuldigde visrechten en het in punt F.2 hierna bedoelde bedrag zijn betaald en, voor vriestrawlers, van een afschrift van een door de lidstaat afgegeven attest waarbij de tonnage van het vaartuig in brt wordt vastgesteld. Voor de betaling van de visrechten moet gebruik worden gemaakt van de door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening. Het origineel van de vergunning wordt afgegeven aan de kapitein van het vaartuig of aan zijn vertegenwoordiger. De delegatie van de Commissie te Bissau wordt van de afgifte van elke vergunning in kennis gesteld.

3. De visrechten omvatten alle nationale en lokale belastingen en heffingen, met uitzondering van havengeld en de kosten van dienstverstrekingen.

4. Voor de geldigheidsduur van de vergunningen worden de volgende perioden in aanmerking genomen:

eerste periode: van 16 juni 1997 tot en met 31 december 1997

tweede periode: van 1 januari 1998 tot en met 31 december 1998

derde periode: van 1 januari 1999 tot en met 31 december 1999

vierde periode: van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2000

vijfde periode: van 1 januari 2001 tot en met 15 juni 2001.

De geldigheidsduur van een vergunning mag niet beginnen in een periode en eindigen in de volgende.

5. De vergunning wordt afgegeven op naam van een bepaald vaartuig en is niet overdraagbaar. Op verzoek van de Gemeenschap en in bewezen gevallen van overmacht kan de vergunning echter worden vervangen door een nieuwe vergunning die wordt afgegeven op naam van een ander vaartuig met soortgelijke kenmerken als het te vervangen vaartuig. De nieuwe vergunning begint te lopen op de datum waarop de reder de geannuleerde vergunning teruggeeft aan het Ministerie voor de Visserij van de Republiek Guinee-Bissau. De delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen te Bissau wordt van de vervanging in kennis gesteld.

6. *Voorschriften voor vriestrawlers*

- 6.1. De vergunning moet steeds aan boord zijn.

- 6.2. Elk vaartuig dient zich tijdens elke periode, alvorens de vergunning wordt afgegeven, in de haven van Bissau aan te melden om de voorgeschreven inspectie te ondergaan. Deze inspectie wordt uitsluitend verricht door bevoegde personen en moet plaatsvinden binnen 48 werkuren na aankomst van het vaartuig in de haven, voorzover de aankomst minstens 48 uren van tevoren is gemeld. Indien de vergunning om redenen waarvoor het Ministerie voor de Visserij verantwoordelijk is, niet binnen 48 uren wordt afgegeven, zijn de eventuele kosten ten laste van het Ministerie voor de Visserij. Indien het vaartuig langer in de haven blijft nadat de vergunning is afgegeven, zijn de kosten en belastingen voor rekening van de reder.

Indien tijdens een lopende periode een nieuwe vergunning wordt afgegeven, hoeft het vaartuig niet opnieuw te worden geïnspecteerd en hoeft het zich niet in de haven te melden. De kosten voor het overhandigen van de vergunning zijn evenwel voor rekening van de reders.

- 6.3. In afwijking van het bepaalde in artikel 4, lid 3, van de Overeenkomst worden de vergunningen afgegeven voor een periode van drie, zes of twaalf maanden en kunnen zij worden verlengd. Bij de berekening van de benutting van de in artikel 1 van het Protocol vastgestelde vangstmogelijkheden wordt rekening gehouden met de geldigheidsduur van de vergunningen. Voor de eerste en voor de laatste periode worden de voor de vergunningen verschuldigde bedragen berekend pro rata van de geldigheidstermijn.
- 6.4. De door de reders verschuldigde visrechten, in ecu per brt, zijn vastgesteld op:
- voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van een jaar:
 - 188 voor vaartuigen voor de visvangst,
 - 209 voor vaartuigen voor de vangst van koppotigen,
 - 266 voor vaartuigen voor de vangst van garnalen;
 - voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van zes maanden:
 - 97 voor vaartuigen voor de visvangst,
 - 108 voor vaartuigen voor de vangst van koppotigen,
 - 137 voor vaartuigen voor de vangst van garnalen;
 - voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van drie maanden:
 - 50 voor vaartuigen voor de visvangst,
 - 55 voor vaartuigen voor de vangst van koppotigen,
 - 70 voor vaartuigen voor de vangst van garnalen.

Deze visrechten worden vanaf de vierde periode van toepassing van het Protocol elk jaar met 5 % verhoogd.

7. *Voorschriften voor vaartuigen voor de tonijnvisserij en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug*
- 7.1. De vergunning moet steeds aan boord zijn; vanaf de ontvangst van de kennisgeving van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de autoriteiten van Guinee-Bissau dat het voorschot is betaald, nemen deze laatsten het vaartuig evenwel op in de lijst van visgerechtigde vaartuigen die aan de met de visserijcontrole belaste autoriteiten van Guinee-Bissau wordt meegedeeld. Bovendien kan, in afwachting van de ontvangst van het origineel van de vergunning, een kopie van de reeds opgestelde vergunning per fax worden meegedeeld om aan boord te worden bewaard.
- 7.2. De vergunningen hebben een geldigheidsduur van een jaar. De visrechten zijn vastgesteld op 20 ecu per jaar per in de visserijzone van Guinee-Bissau gevangen ton.
- 7.3. De vergunningen worden afgegeven nadat aan het Ministerie voor de Visserij een forfaitair bedrag is betaald van 1 800 ecu per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de zegen, 300 ecu per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de hengel en 500 ecu per jaar per vaartuig voor de visserij met de drijvende beug; dit komt overeen met de rechten voor:
- 90 ton tonijn per jaar voor vaartuigen die de zegenvisserij beoefenen,
 - 15 ton tonijn per jaar voor vaartuigen die de tonijnvisserij met de hengel beoefenen,
 - 25 ton per jaar voor vaartuigen die met de drijvende beug vissen.
- 7.4. De eindafrekening van de rechten die voor een bepaald visseizoen verschuldigd zijn, wordt aan het eind van elk kalenderjaar door de Commissie van de Europese Gemeenschappen opgemaakt aan de hand van de door de reders opgestelde vangstaangiften die zijn bevestigd door de voor de verificatie van de vangstgegevens bevoegde wetenschappelijke instellingen (Orstom en IEO) (Spaans Instituut voor Oceanografie). Deze afrekening wordt terzelfder tijd aan het Ministerie voor de Visserij en aan de reders toegezonden. Eventuele aanvullende rechten dienen uiterlijk op 31 mei van het daaropvolgende jaar door de reders aan het Ministerie voor de Visserij van Guinee-Bissau te worden overgemaakt op de in punt A.2 hierboven bedoelde rekening. Indien het bedrag van de eindafrekening kleiner is dan het hierboven bedoelde voorschot, kan het verschil echter niet door de reder worden teruggevorderd.

B. Vangstaangiften

Voor alle vaartuigen van de Gemeenschap die in het kader van de Overeenkomst mogen vissen in de visserijzone van Guinee-Bissau, moeten een vangstaangifte aan het Ministerie voor de Visserij en een kopie van deze aangifte aan de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau worden toegezonden; daarbij moeten de volgende regels in acht worden genomen:

- voor trawlers wordt gebruik gemaakt van een vangstaangifte volgens het hierbij gevoegde model (aanhangsel 2); deze vangstaangiften zijn maandelijks en moeten ten minste eenmaal per kwartaal worden ingediend;
- voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug dient, voor de perioden waarin in de visserijzone van Guinee-Bissau wordt gevestigd, een visserijlogboek te worden ingevuld volgens het formulier in aanhangsel 3. Dit formulier moet om de zes maanden, via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau, aan het Ministerie voor de Visserij worden toegezonden. Reders die geen visserijactiviteit in de visserijzone van Guinee-Bissau hebben uitgeoefend, moeten niettemin op de hiervoren beschreven wijze een verklaring indienen dat ze niets hebben gevangen;
- deze formulieren moeten leesbaar zijn ingevuld, waarbij met name de totale vangst van elke maand, per soort, moet worden opgegeven, en moeten door de kapitein van het vaartuig worden ondertekend.

De regering van Guinee-Bissau behoudt zich het recht voor om bij niet-naleving van deze bepalingen de vergunning voor het betrokken vaartuig te schorsen, en, bij recidive, de vergunning niet te vernieuwen totdat deze formaliteit is vervuld.

C. Bijvangst

1. Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis mag de totale, in de visserijzone van Guinee-Bissau gerealiseerde vangst voor niet meer dan 9% uit schaaldieren en niet meer dan 9% uit koptogen bestaan.
Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koptogen mag de totale in de visserijzone van Guinee-Bissau gerealiseerde vangst voor niet meer dan 9% uit schaaldieren bestaan.
2. Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel mogen bovendien het voor het uitoefenen van hun activiteiten in de visserijzone van Guinee-Bissau nodige levend aas vangen.

D. Aanvoer van vis

Om de voorziening van de lokale markt met vis te garanderen, verbinden de trawlvisserijvaartuigen zich ertoe vis tegen de marktprijs aan te voeren. De voor deze aanvoer geldende technische voorschriften en financieringsvoorwaarden zullen worden vastgesteld in de gemengde Commissie die uiterlijk op 31 december 1997 in Bissau zal bijeenkomen.

E. Aanmontering van zeelieden

De reders aan wie visserijvergunningen in het kader van de Overeenkomst worden verleend, dragen bij tot de praktische beroepsopleiding van onderdanen van Guinee-Bissau onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:

1. iedere reder van een trawler verbindt zich ertoe het volgende aantal zeevissers in dienst te nemen:
 - drie zeevissers op vaartuigen met een tonnage van minder dan 250 brt,
 - vier zeevissers op vaartuigen met een tonnage van 250 brt of meer, doch niet meer dan 400 brt,
 - vijf zeevissers op vaartuigen met een tonnage van meer dan 400 brt.De reders uit de Gemeenschap zullen er evenwel naar streven het aantal aangemonsterde zeelieden uit Guinee-Bissau te verhogen tot 33% van het niet-gegradueerde personeel dat met de besturing van het vaartuig of met de visserijactiviteiten is belast.
Deze zeelieden zullen door de reders worden gekozen in de lijst die zal worden opgesteld door de gezamenlijke technische Commissie van Guinee-Bissau;
2. de reders van vaartuigen voor de tonijnvisserij en van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug nemen onderdanen van Guinee-Bissau in dienst onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:
 - voor de vloot voor de tonijnvisserij met de zegen: zeven Guineese zeelieden op permanente basis in de visserijzone van Guinee-Bissau;
 - voor de vloot voor de tonijnvisserij met de hengel en voor de visserij met de drijvende beug: 17 Guineese zeelieden tijdens het visseizoen voor de tonijnvisserij in de visserijzone van Guinee-Bissau, met evenwel een maximum van één persoon per vaartuig;
3. het loon van zeevissers wordt, vóór de afgifte van de visserijvergunning, door de reders of hun vertegenwoordigers en het Ministerie voor de Visserij in onderling overleg vastgesteld; in het loon, dat voor rekening van de reders komt, moeten de kosten van de socialezekerheidsregeling zijn begrepen waaronder de zeevisser valt (o.a. levens-, ziekte- en ongevallenverzekering).

Bij niet-nakoming van deze verplichting tot aanmonstering, moeten de reders van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en van de vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug zo spoedig mogelijk voor het visseizoen een forfaitair bedrag betalen dat overeenkomt met het loon van deze zeelieden.

Dit bedrag zal worden besteed aan de opleiding van zeevissers van Guinee-Bissau en wordt gestort op een door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening.

F. Waarnemers aan boord

1. De waarnemer heeft tot taak de visserijactiviteiten in de visserijzone van Guinee-Bissau te controleren. Hij krijgt de beschikking over alle voorzieningen, inclusief toegang tot lokalen en documenten, die nodig zijn voor de uitoefening van zijn taken. Hij mag niet langer aan boord blijven dan nodig is voor de vervulling van zijn taak. De kapitein verleent de waarnemer, die dezelfde behandeling geniet als de officieren van het betrokken vaartuig, de nodige medewerking voor het verrichten van zijn werkzaamheden. Het salaris en de sociale lasten van de waarnemer zijn voor rekening van de regering van Guinee-Bissau.

Indien de waarnemer in een buitenlandse haven aan boord wordt genomen, komen de reiskosten van de waarnemer ten laste van de reder. Indien een vaartuig met een waarnemer van Guinee-Bissau aan boord de visserijzone van Guinee-Bissau verlaat, moeten maatregelen worden getroffen om een zo spoedig mogelijke terugkeer naar Guinee-Bissau van de waarnemer op kosten van de reder te verzekeren.

2. Elke trawler moet een door het Ministerie voor de Visserij aangewezen waarnemer aan boord nemen. Als bijdrage in de kosten voor het aan boord nemen van deze waarnemer maakt de reder aan de autoriteiten van Guinee-Bissau samen met de betaling van de visrechten een bedrag over van 8 ecu per brt per jaar, pro rata temporis, voor elk vaartuig dat in de wateren van Guinee-Bissau vist.
3. De vaartuigen voor de tonijnvisserij en voor de visserij met de drijvende beug nemen een waarnemer aan boord wanneer het Ministerie voor de Visserij hen daarom verzoekt.

In dat geval wordt door het Ministerie voor de Visserij en de reders of hun vertegenwoordigers in onderling overleg vastgesteld in welke haven de betrokken waarnemer aan boord zal gaan.

G. Inspectie en controle

De vaartuigen uit de Gemeenschap die vissen in de visserijzone van Guinee-Bissau laten de ambtenaren van Guinee-Bissau aan wie de inspectie en de controle op de visserijactiviteiten is opgedragen aan boord komen. Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om de vangsten steekproefsgewijs te controleren en om hun andere inspectietaken met betrekking tot de visserij te vervullen.

H. Visserijzones

De in artikel 1 van het Protocol bedoelde vriestrawlers mogen de visserij beoefenen in de wateren buiten 12 zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.

I. Maaswijdte

De maaswijdte in de kuil (gestrekte mazen) moet minimaal bedragen:

- a) 70 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis,
- b) 70 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koppotigen,
- c) 40 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen,
- d) 16 mm voor de visserij op levend aas.

De reders hebben evenwel tot en met 31 december 1997 tijd om hun vistuigen aan de nieuwe normen aan te passen.

Er mag met de boomkor worden gevestigd.

J. Binnenvaren en verlaten van de zone

Alle vaartuigen uit de Gemeenschap die in de visserijzone van Guinee-Bissau vissen in het kader van Overeenkomst, dienen, telkens bij hun binnenvaren en het verlaten van de zone, datum en uur van hun positie mede te delen aan het radiostation van het Ministerie voor de Visserij.

De roepletters, radiofrequentie en oproeptijden zullen bij de afgifte van de visserijvergunning aan de reders worden medegedeeld door het Ministerie voor de Visserij.

Indien onmogelijk gebruik kan worden gemaakt van de radio, mogen de vaartuigen de bedoelde gegevens via andere communicatiemiddelen mededelen zoals via telex, telefax (nr. 20 11 57, nr. 20 19 57, nr. 20 16 84) of via een telegram.

K. Procedure bij aanhouding van vaartuigen

Telkens wanneer vissersvaartuigen die de vlag van een lidstaat van de Gemeenschap voeren in de visserijzone van Guinee-Bissau worden aangehouden, worden de autoriteiten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau daar binnen een termijn van 48 uur van in kennis gesteld. De bedoelde autoriteiten ontvangen tegelijk een kort verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding.

In eerste instantie wordt ernaar gestreefd de overtreding via een administratieve procedure af te doen. Deze procedure moet uiterlijk binnen drie dagen na de aanhouding zijn afgewikkeld.

Indien zulks onmogelijk blijkt en de zaak aan een bevoegde rechterlijke instantie wordt voorgelegd, wordt, in afwachting dat deze een uitspraak doet, binnen 48 uur na de beëindiging van de administratieve procedure een bankgarantie vastgesteld door de bevoegde autoriteiten. Het bedrag hiervan mag niet hoger zijn dan de hoogste boete waarin de nationale wetgeving voorziet voor de betreffende vermoedelijke overtreding.

De bankgarantie wordt door de bevoegde instantie vrijgegeven zodra de kapitein van het betrokken vaartuig is vrijgesproken.

Het vaartuig wordt vrijgegeven en de bemanning in vrijheid gesteld:

- ofwel, zodra aan de uit de administratieve procedure voortvloeiende verplichtingen is voldaan,
- ofwel, zodra de bankgarantie is gevestigd.

*Aanhangsel 1***AANVRAAG
VOOR EEN
VISSERIJVERGUNNING**

Door de bevoegde instantie in te vullen vak	Opmerkingen
Nationaliteit:
Nummer van de vergunning:
Datum van de ondertekening:
Datum van afgifte:

AANVRAGER

Firmaanaam:

Nummer handelsregister:

Naam en voornaam van de verantwoordelijke persoon:

Geboortedatum en -plaats:

Beroep:

Adres:

.....

Aantal werknemers:

Naam en adres van de medeondertekenaar:

.....

VAARTUIG

Vaartuigtype: Registratienummer:

Nieuwe naam: Vroegere naam:

Bouwplaats en -datum:

Oorspronkelijke nationaliteit:

Lengte: Breedte: Hoogte:

Brutotonnage: Nettotonnage:

Aard constructiemateriaal:

Merk hoofdmotor: Type: Vermogen in pk:

Schroef: vast verstelbaar met straalbuis

Kruissnelheid:

Roepletters: Oproefrequentie:

Lijst van de beschikbare opsporings-, navigatie- en communicatiemiddelen:

Radar Sonar Sonde bovenpees
 VHF BLU Satelliet-navigatie Andere:

Aantal bemanningsleden:

NB: Het desbetreffende hokje aankruisen.

CONSERVERINGSMETHODE

Ijs Ijs + koeling
 Invriezen: in pekel droog in gekoeld zeewater

Totaal koelvermogen:

Invriescapaciteit/24 uur (in ton):

Inhoud visruimen:

TYPE VISSERIJ

A. Demersale visserij

Demersale visserij in de kustwateren Demersale visserij in volle zee

Trawltype:
 voor koppotigen voor garnalen voor vis

Lengte van de trawl: Lengte van de bovenpees:

Maaswijdte bij de kuil:

Maaswijdte bij de vleugels:

Trawlsnelheid:

B. Visserij op grote pelagische soorten (tonijnvisserij)

Met de hengel Aantal hengels

Met de zegen Lengte van het net: Hoogte:

Aantal tanks: Capaciteit (in ton):

C. Visserij met de drijvende beug en met grondkubben

Met de drijvende beug Met de grondkubbe

Lengte van de beug: Aantal haken:

Aantal beuglijnen:

Aantal grondkubben:

NB: Het desbetreffende hokje aankruisen.

INSTALLATIES AAN WAL

Adres en nummer van de vergunning:

.....

Firmanaam:

Activiteiten:

Voor binnenlandse handel

Voor export

Bedrijfstype en nummer groothandelaar:

Beschrijving van de behandelings- en conserveringsinstallaties:

.....

.....

.....

.....

.....

Aantal werknemers:

Opmerkingen van technische aard

Goedkeuring Ministerie

Anhangsel 2

STATISTISCHE GEGEVENS BETREFFENDE DE VANGSTEN EN DE VISSERIJACTIVITEIT

MINISTERIE VOOR DE VISSERIJ

Maand: Jaar:

Naam van het vaartuig:	
Nationaliteit (vlag):	

Motorvermogen:	
Brutotonnage:	

Visserijmethode:	
Aanvoerhaven:	

Datum	Visserijzone		Aantal trekken met het net	Aantal visuren	Vissoorten					Totaal	
	Lengte	Breedte									
1/											
2/											
3/											
4/											
5/											
6/											
7/											
8/											
9/											
10/											
11/											
12/											
13/											
14/											
15/											
16/											
17/											
18/											
19/											
20/											
21/											
22/											
23/											
24/											
25/											
26/											
27/											
28/											
29/											
30/											
31/											
TOTAAL											

BESLUIT VAN DE RAAD

van 24 november 1997

betreffende de sluiting namens de Gemeenschap van het verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau

(97/825/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 S, lid 1, juncto artikel 228, lid 2, eerste zin, en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

Overwegende dat de Commissie namens de Gemeenschap heeft deelgenomen aan de onderhandelingen binnen een werkgroep ad hoc ter voorbereiding van een verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau;

Overwegende dat dit verdrag op 29 juni 1994 namens de Gemeenschap in Sofia (Bulgarije) is ondertekend;

Overwegende dat dit verdrag bedoeld is als kader voor de bi- of multilaterale samenwerking teneinde het aquatisch milieu te beschermen, de vervuiling van de Donau in de hand te houden en zoveel mogelijk te voorkomen en een duurzaam gebruik van de waterreserves van de oeverstaten te waarborgen;

Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen op het onder dit verdrag vallende gebied heeft vastgesteld en derhalve terzake op internationaal niveau verplichtingen dient aan te gaan;

Overwegende dat het beleid van de Gemeenschap op het gebied van het milieu krachtens artikel 130 R bijdraagt tot het streven naar de verwezenlijking van doelstellingen met het oog op het behoud, de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van het milieu, de bescherming van de gezondheid van de mens en een behoedzaam en rationeel gebruik van de natuurlijke hulpbronnen in het licht van een duurzame ontwikkeling en de bevordering op internationaal niveau van maatregelen om het hoofd te bieden aan regionale of mondiale milieuproblemen;

Overwegende dat het milieubeleid van de Gemeenschap als geheel gericht is op een hoog beschermingsniveau en berust op het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief optreden, het beginsel dat aantasting van het milieu bij voorkeur aan de bron dient te worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt;

Overwegende dat de Gemeenschap en de lidstaten in het kader van hun respectieve bevoegdheden samenwerken met de respectieve derde landen en internationale organisaties;

Overwegende dat de sluiting van het verdrag door de Gemeenschap bijdraagt tot de verwezenlijking van de in artikel 130 R van het Verdrag geformuleerde doelstellingen en dat het verdrag dient te worden goedgekeurd,

BESLUIT:

Artikel 1

Het verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het verdrag is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon (personen) aan te wijzen die bevoegd is (zijn) overeenkomstig artikel 26 van het verdrag de akte van goedkeuring bij de regering van Roemenië neder te leggen.

Gedaan te Brussel, 24 november 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

E. HENNICOT-SCHOEPGES

⁽¹⁾ PB C 288 van 1. 10. 1996, blz. 19.

⁽²⁾ Advies van 25 oktober 1996 (PB C 347 van 18. 11. 1996).

⁽³⁾ PB C 66 van 3. 1. 1997, blz. 1.

VERTALING

VERDRAG

**inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik
van de Donau**

(Verdrag inzake de bescherming van de Donau)

INHOUDSOPGAVE

	<i>Bladzijde</i>
<i>Preamble</i>	22
Deel I: Algemene bepalingen	22
Artikel 1: Begripsbepalingen	22
Artikel 2: Doelstellingen en principes van de samenwerking	23
Artikel 3: Toepassingsgebied	23
Artikel 4: Vormen van samenwerking	24
Deel II: Multilaterale samenwerking	24
Artikel 5: Voorkoming, controle en vermindering van grensoverschrijdende effecten	24
Artikel 6: Bijzondere maatregelen ter bescherming van watterreserves	24
Artikel 7: Emissiebeperking; waterkwaliteitsdoelstellingen en -criteria	25
Artikel 8: Emissie-inventarisaties, actieprogramma's en voortgangsrapporten	25
Artikel 9: Meetprogramma's	26
Artikel 10: Verslaggevingsplichten	26
Artikel 11: Overleg	27
Artikel 12: Informatie-uitwisseling	27
Artikel 13: Bescherming van verstrekte informatie	27
Artikel 14: Voorlichting van het publiek	28
Artikel 15: Onderzoek en ontwikkeling	28
Artikel 16: Communicatie-, waarschuwings- en alarmsystemen; rampenplannen	28
Artikel 17: Wederzijdse hulpverlening	28
Deel III: Internationale Commissie	29
Artikel 18: Oprichting, taken en bevoegdheden	29
Artikel 19: Overgangsbepalingen inzake de Verklaring van Boekarest	29
Deel IV: Procedure- en slotbepalingen	30
Artikel 20: Geldigheid van de bijlagen	30
Artikel 21: Bestaande en aanvullende overeenkomsten	30
Artikel 22: Conferentie van verdragsluitende partijen	30

	<i>Bladzijde</i>
Artikel 23: Wijzigingen van het verdrag	30
Artikel 24: Bijleggen van geschillen	31
Artikel 25: Ondertekening	31
Artikel 26: Bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring	31
Artikel 27: Inwerkingtreding	31
Artikel 28: Toetreding, deelneming	31
Artikel 29: Opzegging	31
Artikel 30: Functies van de depositaris	32
Artikel 31: Authentieke teksten, depositaris	32
<i>Bijlage I:</i>	33
Deel 1: Beste beschikbare techniek	33
Deel 2: Beste milieupraktijk	33
<i>Bijlage II:</i> Industriële sectoren en gevaarlijke stoffen	35
Deel 1: Lijst van industriële sectoren en bedrijven	35
Deel 2: Richtlijst van gevaarlijke stoffen en groepen van stoffen	37
<i>Bijlage III:</i> Algemene richtlijnen voor waterkwaliteitsdoelstellingen en -criteria	38
<i>Bijlage IV:</i> Statuut van de Internationale Commissie voor de bescherming van de Donau	39
<i>Bijlage V:</i> Arbitrage	41

PREAMBULE

DE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN,

GELEID door het vaste voornemen om hun samenwerking op het gebied van waterbescherming en -gebruik te versterken;

BEZORGD over het optreden van en de bedreiging door nadelige invloeden op het milieu, de economie en de welvaart van de Donaustaten, op korte of lange termijn, als gevolg van veranderingen in de toestand van waterlopen in het Donaubekken;

MET NADRUKKELIJKE VERWIJZING naar de dringende noodzaak van versterkte nationale en internationale maatregelen ter voorkoming van, controle op en vermindering van belangrijke nadelige grensoverschrijdende effecten van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen en voedingsstoffen in het aquatische milieu van het stroomgebied van de Donau, waarbij ook aan de Zwarte Zee passende aandacht wordt besteed;

MET EERBIEDIGING van de reeds op eigen initiatief van Donaustaten en op het bilaterale en multilaterale niveau van hun samenwerking genomen maatregelen, alsmede van de inspanningen tot dusver in het kader van het CVSE-proces, door de Europese Economische Commissie van de Verenigde Naties en door de Europese Gemeenschap ter bevordering van de samenwerking op bi- en multilateraal niveau, voor het voorkomen van en de controle op grensoverschrijdende verontreiniging, voor een duurzame waterhuishouding, een rationeel gebruik en het behoud van de waterreserves;

REFEREREND aan, met name, het Verdrag van 17 maart 1992 inzake bescherming en gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren, alsmede aan de bestaande bi- en multilaterale samenwerking tussen Donaustaten, welke voortgezet wordt en bij de samenwerking van alle Donaustaten passende aandacht zal krijgen, alsmede met verwijzing naar het Verdrag van 21 april 1992 voor de bescherming van de Zwarte Zee tegen verontreiniging;

IN HUN STREVEN om een blijvende verbetering en bescherming van de Donau en de wateren in haar stroomgebied, in het bijzonder in grensoverschrijdend verband, alsmede een duurzame waterhuishouding te bewerkstelligen, waarbij met de belangen van de Donaustaten op het gebied van watergebruik adequaat rekening wordt gehouden en tevens een bijdrage wordt geleverd tot de bescherming van het mariene milieu in de Zwarte Zee,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

DEEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

*Artikel 1***Begripsbepalingen**

In dit verdrag wordt verstaan onder:

a) „Donaustaten”: soevereine staten die een aanmerkelijk deel van het hydrologische stroomgebied van de Donau beslaan. Bij een aanmerkelijk deel wordt uitgegaan van een gebied van meer dan 2 000 km² van het totale hydrologische stroomgebied; b) „stroomgebied” van de Donau: het hydrologische riviergebied voorzover de verdragsluitende partijen daar deel aan hebben; c) „grensoverschrijdend effect”: elke aanmerkelijke nadelige invloed op het riviermilieu die door verandering in de omstandigheden van een waterloop ten gevolge van menselijke activiteit veroorzaakt wordt en verder reikt dan het grondgebied van een verdragsluitende partij. Dergelijke veranderingen kunnen van invloed zijn op leven en eigendom, de veiligheid van installaties, alsmede de betrokken waterecosystemen;	d) „gevaarlijke stoffen”: substanties die toxisch, carcinogeen, mutageen, teratogeen of bioaccumulatief werken, in het bijzonder als zij persistent zijn en een significante nadelige invloed op levende organismen hebben; e) „waterbedreigende stoffen”: substanties die voor waterreserves een buitengewoon hoog risico vormen, zodat het omgaan met deze stoffen speciale preventieve en beschermende maatregelen vereist; f) „puntbronnen en diffuse bronnen van waterverontreiniging”: bronnen van schadelijke stoffen en voedingsstoffen waarvan het inbrengen in waterlopen hetzij door plaatselijke lozingen (puntbronnen), hetzij door diffuse, wijd over het stroomgebied verspreide effecten (diffuse bronnen) veroorzaakt wordt;

- g) „waterbalans”: de relatie waardoor de natuurlijke waterhuishouding van een compleet rivierbekken aan de hand van de diverse componenten (neerslag, verdamping, boven- en ondergrondse afvloeiing) wordt gekenmerkt. Tot deze componenten behoren voorts permanente antropogene invloeden die met het watergebruik samenhangen en de waterhoeveelheid beïnvloeden;
- h) „aansluitende gegevens”: samengevatte gegevens, afgeleid van waterbalansen stroomopwaarts, voorzover deze van belang zijn als in te brengen gegevens voor het uitwerken van waterbalansen stroomafwaarts, en van een algemene waterbalans van de Donau. In deze mate vormen aansluitende gegevens de componenten van de waterbalans voor alle belangrijke grensoverschrijdende waterlopen in het stroomgebied van de Donau. Aansluitende gegevens zijn gerelateerd aan de dwarsdoorsneden van grensoverschrijdende waterlopen op plaatsen waar deze de grenzen tussen verdragsluitende partijen markeren, overschrijden of zich daarop bevinden;
- i) „Internationale Commissie”: de bij artikel 18 van dit verdrag opgerichte organisatie.

Artikel 2

Doelstellingen en principes van de samenwerking

1. De verdragsluitende partijen zetten zich ervoor in om de doelstellingen van een duurzame en rechtmatige waterhuishouding, inclusief instandhouding, verbetering en rationeel gebruik van het oppervlaktewater en het grondwater in het stroomgebied, te bereiken, voorzover dat mogelijk is. Voorts stellen de verdragsluitende partijen alles in het werk om de risico's die door ongevallen met waterbedreigende stoffen, hoog water en ijs van de Donau ontstaan, te verminderen. Bovendien trachten zij bij te dragen tot vermindering van de belasting van de Zwarte Zee vanuit het stroomgebied.
2. De verdragsluitende partijen werken overeenkomstig de bepalingen van dit verdrag in principiële waterhuishoudelijke vraagstukken samen en treffen alle passende wettelijke, bestuursrechtelijke en technische maatregelen om de huidige toestand van de Donau en de waterlopen in haar stroomgebied wat milieu en waterkwaliteit betreft ten minste te handhaven en te verbeteren, alsmede om eventuele nadelige gevolgen en veranderingen zoveel mogelijk te voorkomen en te verminderen.
3. Te dien einde stellen de verdragsluitende partijen, gezien de urgentie van maatregelen ter bestrijding van de waterverontreiniging en van een rationeel, duurzaam watergebruik, adequate prioriteiten vast en versterken, harmoniseren en coördineren zij de lopende en geplande maatregelen op nationaal en internationaal niveau in het gehele stroomgebied van de Donau, en wel met het doel om tot een duurzame ontwikkeling en bescherming van

het milieu aan de Donau te komen en met name een duurzaam gebruik van de waterreserves door gemeentes, de industrie en de landbouw, alsmede het behoud en het herstel van ecosystemen te waarborgen en ook aan andere eisen ten aanzien van de volksgezondheid te voldoen.

4. Het principe dat de vervuiler betaalt en het voorzorgsprincipe vormen de grondslag voor alle maatregelen die op de bescherming van de Donau en de waterlopen in haar stroomgebied gericht zijn.

5. De waterhuishoudelijke samenwerking richt zich op een duurzame waterhuishouding, dat wil zeggen op de criteria van een bestendige en in milieutechnisch opzicht gezonde ontwikkeling die tevens georiënteerd zijn op:

- behoud van de kwaliteit van het bestaan in het algemeen,
- instandhouding van de toegang tot natuurlijke waterreserves,
- het voorkomen van blijvende milieuschade en het beschermen van ecosystemen,
- het kiezen voor een preventieve benadering.

6. Toepassing van dit verdrag mag er in geen geval toe leiden dat de belasting van het riviermilieu direct of indirect significant toeneemt.

7. Iedere verdragsluitende partij heeft het recht om maatregelen te nemen en uit te voeren die strenger zijn dan die, welke uit de bepalingen van dit verdrag voortvloeien.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Dit verdrag is van toepassing op het stroomgebied van de Donau, zoals in artikel 1, onder b), gedefinieerd.
2. Dit verdrag heeft in het bijzonder betrekking op de volgende geplande activiteiten en lopende maatregelen, voorzover deze grensoverschrijdende effecten hebben of kunnen hebben:
 - a) het lozen van afvalwater, het vrijkomen van voedingsstoffen en gevaarlijke stoffen, zowel uit puntbronnen als uit diffuse bronnen, alsmede de lozing van warmte;
 - b) geplande activiteiten en maatregelen op het gebied van waterbouwkundige werken, in het bijzonder regulering en afvoer- en stuwregeling van waterlopen, van bescherming tegen hoogwater en het verminderen van risico's door ijs, alsmede van de beïnvloeding van het afvoerregime door installaties in en aan de waterloop;

- c) andere geplande activiteiten en maatregelen voor het watergebruik, zoals gebruikmaking van waterkracht, waterafvoer en wateronttrekking;
 - d) het exploiteren van bestaande waterbouwkundige installaties, bijvoorbeeld reservoirs en waterkrachtcentrales; maatregelen ter voorkoming van milieubelastingen, inclusief verslechtering van de hydrologische omstandigheden, erosie, abrasie, overstroming en sedimentafzetting; maatregelen ter bescherming van ecosystemen;
 - e) het omgaan met waterbedreigende stoffen en het treffen van maatregelen ter voorkoming van ongevallen.
3. Dit verdrag is van toepassing op de visserij en de binnenvaart, voorzover het om aangelegenheden op het gebied van waterverontreiniging ten gevolge van deze activiteiten gaat.

Artikel 4

Vormen van samenwerking

De vormen van samenwerking overeenkomstig dit verdrag zijn in de regel de volgende:

- a) overleg en gemeenschappelijke activiteiten in het kader van de Internationale Commissie overeenkomstig de bepalingen van dit verdrag;
- b) uitwisseling van gegevens inzake bi- en multilaterale verdragen, wettelijke regelingen en maatregelen op het gebied van waterhuishouding; uitwisseling van wetsdocumenten en richtlijnen, alsmede van andere publicaties; andere vormen van informatie- en ervaringsuitwisseling.

DEEL II

MULTILATERALE SAMENWERKING

Artikel 5

Voorkoming, controle en vermindering van grensoverschrijdende effecten

1. De verdragsluitende partijen zullen wettelijke, bestuursrechtelijke en technische maatregelen ontwikkelen, aannemen en uitvoeren, alsmede in eigen land de noodzakelijke voorwaarden en grondslagen scheppen, om een doeltreffende waterbescherming en een duurzaam watergebruik te waarborgen en daarmee ook grensoverschrijdende effecten te voorkomen, te controleren en te verminderen.
2. Daartoe treffen de verdragsluitende partijen elk voor zich of gemeenschappelijk in het bijzonder de volgende maatregelen:
 - a) vastleggen van de toestand van de natuurlijke waterreserves in het stroomgebied van de Donau door middel van overeengekomen kwantitatieve en kwalitatieve parameters, inclusief de desbetreffende methode;
 - b) uitvaardigen van wettelijke voorschriften met betrekking tot de eisen waaraan afvalwaterlozingen moeten voldoen, inclusief de termijnen;
 - c) uitvaardigen van wettelijke voorschriften met betrekking tot het omgaan met waterbedreigende stoffen;
 - d) uitvaardigen van wettelijke voorschriften, teneinde het vrijkomen van voedingsstoffen en gevaarlijke stoffen uit diffuse bronnen te verminderen, in het bijzonder voor de toepassing van voedingsstoffen en gewasbeschermings- en bestrijdingsmiddelen in de landbouw;
 - e) met het doel om deze regelingen op een hoog beschermingsniveau te harmoniseren, alsmede met het oog op

een geharmoniseerde uitvoering van dienovereenkomstige maatregelen zullen de verdragsluitende partijen met de door de Internationale Commissie voorgelegde resultaten en voorstellen rekening houden;

- f) de verdragsluitende partijen zullen samenwerken en adequate maatregelen treffen, om de grensoverschrijdende effecten van afval en gevaarlijke stoffen te voorkomen, in het bijzonder die ten gevolge van transport.

Artikel 6

Bijzondere maatregelen ter bescherming van waterreserves

De verdragsluitende partijen treffen passende maatregelen ter voorkoming of vermindering van grensoverschrijdende effecten en voor een duurzaam en rechtmatig gebruik van waterreserves, alsmede voor het behoud van ecologische waterreserves, in het bijzonder:

- a) het aanwijzen van grondwaterreserves die op lange termijn moeten worden beschermd, alsmede van beschermingszones die voor de bestaande of toekomstige drinkwatervoorziening van groot belang zijn;
- b) voorkomen dat grondwaterreserves, vooral die welke op lange termijn voor de drinkwatervoorziening zijn bestemd, worden verontreinigd, in het bijzonder door nitraat, gewasbeschermings- en bestrijdingsmiddelen voor de landbouw en overige gevaarlijke stoffen;
- c) het treffen van maatregelen ter voorkoming en controle, om het risico van verontreiniging ten gevolge van ongevallen te minimaliseren;

- d) in aanmerking nemen van mogelijke invloeden op de waterkwaliteit ten gevolge van geplande activiteiten en lopende maatregelen in de zin van artikel 3, lid 2;
- e) het beoordelen van het belang van verschillende biotoopelementen voor de rivierecologie en het voorstellen van maatregelen ter verbetering van de aquatische en litorale ecologische omstandigheden.

Artikel 7

Emissiebeperking: waterkwaliteitsdoelstellingen en -criteria

1. De verdragsluitende partijen stellen met inachtneming van de voorstellen van de Internationale Commissie op basis van verontreinigingsbelastingen en -concentraties emissiegrenswaarden voor afzonderlijke industriële bedrijfstakken of bedrijven vast. Hierbij wordt zoveel mogelijk van afvalarme en afvalvrije technologieën op de plaats van ontstaan uitgegaan. Daar waar gevaarlijke stoffen geloosd worden, berusten de emissiegrenswaarden op de beste beschikbare techniek voor bestrijding op de plaats van ontstaan en/of voor de afvalwaterzuivering. Voor stedelijk afvalwater berusten de emissiegrenswaarden op de toepassing van ten minste biologische of een gelijkwaardige behandeling.

2. De verdragsluitende partijen ontwikkelen voor diffuse bronnen aanvullende bepalingen ter voorkoming of vermindering van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen en voedingsstoffen, één en ander met inachtneming van de beste milieupraktijk, in het bijzonder als de landbouw de belangrijkste bron is.

3. Ten behoeve van de leden 1 en 2 bevat bijlage II bij dit verdrag een lijst van industriële bedrijfstakken en bedrijven, alsmede een aanvullende lijst van gevaarlijke stoffen en groepen van stoffen, waarvan de lozing uit punt- en diffuse bronnen voorkomen of aanmerkelijk teruggebracht dient te worden. De Internationale Commissie is belast met het actualiseren van bijlage II.

4. Bovendien stellen de verdragsluitende partijen — voorzover opportuun — waterkwaliteitsdoelstellingen vast en maken zij van waterkwaliteitscriteria gebruik om grensoverschrijdende belasting te voorkomen, te controleren of te verminderen. Als algemene richtlijn hiervoor dient bijlage III, die door de verdragsluitende partijen zowel in eigen land als, in voorkomende gevallen, gemeenschappelijk toegepast en gespecificeerd wordt.

5. Ten behoeve van een effectieve emissiebeperking op eigen grondgebied staan de verdragsluitende partijen voor de noodzakelijke voorwaarden en voor de uitvoering in.

Zij waarborgen dat:

- a) de nationale regelingen inzake emissiebeperking en de desbetreffende eiseniveaus geleidelijk met de emissie-

beperking overeenkomstig dit verdrag worden geharmoniseerd;

- b) afvalwaterlozingen zonder uitzondering op een door de bevoegde instanties van tevoren verleende, tijdelijke vergunning berusten;

- c) regelingen en vergunningen voor preventieve en bestrijdingsmaatregelen in geval van nieuwe of gemoderniseerde industriële installaties op de beste beschikbare techniek afgestemd zijn en met hoge prioriteit worden uitgevoerd, in het bijzonder wanneer gevaarlijke stoffen in het geding zijn;

- d) eisen worden gesteld die strenger zijn dan de bestaande normen — en in concrete gevallen zelfs verboden worden opgelegd — indien het karakter van het opnemende water en het ecosysteem daarvan dit in samenhang met lid 4 vereist;

- e) de bevoegde instanties erop toezien dat activiteiten die grensoverschrijdende effecten kunnen hebben in overeenstemming met de verleende vergunningen en voorschriften plaatsvinden;

- f) milieu-effectrapportages overeenkomstig supranationale en internationale regelingen of andere procedures voor de registratie en evaluatie van milieu-effecten worden toegepast;

- g) de bevoegde instanties bij de planning, goedkeuring en uitvoering van activiteiten en maatregelen overeenkomstig artikel 3, lid 2, en artikel 16, lid 2, rekening houden met de risico's van ongevallen met waterbedreigende stoffen door preventieve maatregelen op te leggen en gedragsregels voor het bestrijden van schade na ongevallen voor te schrijven.

Artikel 8

Emissie-inventarisaties, actieprogramma's en voortgangsrapporten

1. De verdragsluitende partijen stellen periodiek overzichten van de belangrijkste punt- en diffuse bronnen van verontreiniging in het stroomgebied van de Donau samen, inclusief de preventieve en bestrijdingsmaatregelen die voor de desbetreffende lozingen reeds zijn genomen, alsmede van de actuele effectiviteit van deze maatregelen, waarbij met artikel 5, lid 2, onder a), adequaat rekening wordt gehouden.

2. Op basis hiervan stellen de verdragsluitende partijen stapsgewijs een lijst samen van verdere preventieve en bestrijdingsmaatregelen die geleidelijk moeten worden uitgevoerd, voorzover dit voor het bereiken van de doelstellingen van dit verdrag noodzakelijk is.

3. Het overzicht van de emissies en de lijst van te nemen maatregelen vormen de grondslag voor het ontwikkelen van gemeenschappelijke actieprogramma's van de verdragsluitende partijen, waarbij met, op grond van

urgentie- en effectiviteitscriteria gestelde, prioriteiten rekening wordt gehouden. Deze actieprogramma's zijn in het bijzonder op vermindering van de verontreinigingsbelasting en -concentratie, zowel uit industriële en stedelijke puntbronnen als uit diffuse bronnen, gericht. Zij omvatten onder andere preventieve en bestrijdingsmaatregelen, inclusief tijdschema's en kostenramingen.

4. Voorts leggen de verdragsluitende partijen de bij de uitvoering van de gemeenschappelijke actieprogramma's gemaakte vorderingen vast door het samenstellen van periodieke voortgangsverslagen. Deze verslagen omvatten zowel de uitgevoerde beschermende maatregelen als de vorderingen bij de toestand van het water in het licht van de actuele evaluatie.

Artikel 9

Meetprogramma's

De verdragsluitende partijen werken op basis van hun binnenlandse activiteiten op het gebied van onderzoek, meting en evaluatie samen.

1. Daartoe zullen zij

- hun op nationaal niveau toegepaste meet- en beoordelingsmethoden harmoniseren of met elkaar vergelijkbaar maken, vooral op het gebied van waterkwaliteit, emissiecontrole, hoogwaterprognose en de waterbalans, opdat onderling vergelijkbare resultaten verkregen en bij de gemeenschappelijke meet- en beoordelingsactiviteiten betrokken worden,
- geharmoniseerde of gemeenschappelijke meetsystemen ontwikkelen waarbinnen stationaire of mobiele meet-, communicatie-, en gegevensverwerkingsinrichtingen toepassing vinden,
- gemeenschappelijke programma's voor het meten van de toestand van de waterlopen in het stroomgebied van de Donau, zowel wat kwaliteit als kwantiteit van het water, de sedimenten en de rivierecosystemen betreft, uitwerken en uitvoeren, als basis voor de beoordeling van grensoverschrijdende effecten, zoals grensoverschrijdende verontreiniging en veranderingen in het rivierregime, alsmede van waterbalansen, hoogwater en gevaren in verband met ijs,
- gemeenschappelijke of geharmoniseerde methoden voor het meten en beoordelen van afvalwaterlozingen ontwikkelen, inclusief verwerking, evaluatie en documentatie van de gegevens, met inachtneming van de branchespecifieke aanpak van de emissiebeperking (bijlage II, deel 1),
- overzichten van belangrijke puntbronnen, inclusief geloosde schadelijke stoffen (emissie-inventarisatie) uitwerken en de waterverontreiniging vanuit diffuse bronnen taxeren, met inachtneming van bijlage II, deel 2; deze documenten overeenkomstig de actuele stand herzien.

2. In het bijzonder worden zij het eens over meetpunten, kenmerken van de waterkwaliteit en verontreinigingsparameters die aan de Donau met voldoende frequentie regelmatig dienen te worden vastgelegd en waarbij het ecologische en hydrologische karakter van de betreffende waterloop, alsmede typische lozingen van schadelijke stoffen in het betreffende stroomgebied, in aanmerking worden genomen.

3. De verdragsluitende partijen stellen op basis van een geharmoniseerde methodiek nationale waterbalansen, alsmede de algemene waterbalans voor het Donauebekken op. Voor dit doel stellen zij de noodzakelijke aansluitende gegevens ter beschikking die door toepassing van de geharmoniseerde methodiek voldoende vergelijkbaar zijn. Op dezelfde gegevensbasis kunnen ook waterbalansen voor de belangrijkste zijrivieren van de Donau worden opgesteld.

4. Zij beoordelen periodiek de kwaliteitsomstandigheden van de Donau, alsmede de vorderingen die met behulp van de maatregelen ter voorkoming, controle en vermindering van grensoverschrijdende effecten zijn geboekt. De resultaten worden in de vorm van adequate publicaties aan de bevolking gepresenteerd.

Artikel 10

Verslaggevingsplichten

De verdragsluitende partijen stellen de Internationale Commissie in kennis van de basisgegevens die nodig zijn om haar taken te kunnen vervullen:

- a) verslagen en documenten waarin dit verdrag voorziet of die door de Commissie worden opgevraagd;
- b) informatie over het bestaan, sluiten, wijzigen of opzeggen van bilaterale en multilaterale overeenkomsten en verdragen waarmee de bescherming en de waterhuishouding van de Donau en de waterlopen van haar stroomgebied worden geregeld of die voor desbetreffende vraagstukken van belang zijn;
- c) informatie over hun eigen wetten, verordeningen en andere algemene regelingen waarmee de bescherming en de waterhuishouding van de Donau en de waterlopen van haar stroomgebied worden geregeld of die voor desbetreffende vraagstukken van belang zijn;
- d) kennisgeving, uiterlijk binnen een overeengekomen termijn na het besluit van de Internationale Commissie, over de wijze waarop, de termijn waarbinnen en de kosten waartegen actiegerichte besluiten, bijvoorbeeld aanbevelingen, programma's en maatregelen, op nationaal niveau worden uitgevoerd;
- e) het aangeven van de bevoegde instanties die door de Internationale Commissie of door andere verdragsluitende partijen bij de samenwerking in het kader van dit verdrag kunnen worden geraadpleegd;

- f) kennisgeving van geplande activiteiten die op basis van hun karakter grensoverschrijdende effecten kunnen hebben.

Artikel 11

Overleg

1. Na voorafgaande informatie-uitwisseling treden de betrokken verdragsluitende partijen op verzoek van een of meer betrokken verdragsluitende partijen met elkaar in overleg inzake geplande activiteiten overeenkomstig artikel 3, lid 2, die grensoverschrijdende effecten kunnen hebben, voorzover deze informatie-uitwisseling en dit overleg niet reeds in de vorm van bilaterale of andere vormen van internationale samenwerking plaatshebben. Het overleg vindt in de regel plaats in het kader van de Internationale Commissie met het doel om tot een oplossing te komen.

2. Voordat een besluit over de geplande activiteiten wordt genomen, wachten de bevoegde instanties — uitzonderd in geval van dreigend gevaar — het resultaat van dit overleg af, tenzij dit uiterlijk een jaar na aanvang nog niet is afgerond.

Artikel 12

Informatie-uitwisseling

1. De verdragsluitende partijen wisselen, afhankelijk van hetgeen door de Internationale Commissie is bepaald, gegevens uit die redelijkerwijs ter beschikking staan en onder andere op het volgende betrekking hebben:

- a) de algemene toestand van het milieu van de waterlopen in het stroomgebied van de Donau;
- b) bij de toepassing en het gebruik van procedures overeenkomstig de beste beschikbare techniek opgedane ervaringen, alsmede resultaten van onderzoek en ontwikkeling;
- c) emissie- en meetgegevens;
- d) ter voorkoming, controle en vermindering van grensoverschrijdende effecten getroffen en geplande maatregelen;
- e) voorschriften inzake lozing van afvalwater;
- f) ongevallen met waterbedreigende stoffen.

2. Ter harmonisering van de diverse emissiegrenswaarden wisselen de verdragsluitende partijen informatie over hun voorschriften uit.

3. Wordt een verdragsluitende partij door een andere verdragsluitende partij verzocht om niet ter beschikking

staande gegevens of informatie te verstrekken, dan tracht eerstgenoemde partij aan dit verzoek te voldoen; zij kan hier echter de voorwaarde aan verbinden dat de verzoevende partij een redelijke vergoeding voor het verzamelen en eventueel verwerken van dergelijke gegevens en informatie betaalt.

4. Ten behoeve van dit verdrag vergemakkelijken de verdragsluitende partijen het uitwisselen van de beste beschikbare techniek, in het bijzonder door het bevorderen van de uitwisseling van beschikbare technologie op commerciële basis, rechtstreekse industriële contacten en samenwerking, inclusief joint ventures, het uitwisselen van informatie en ervaringen, alsmede het verlenen van technische hulp. De verdragsluitende partijen voeren voorts gemeenschappelijke opleidingsprogramma's uit en organiseren relevante seminars en bijeenkomsten.

5. De bepalingen van dit verdrag hebben geen invloed op de rechten of plichten van de verdragsluitende partijen om in overeenstemming met hun nationale wetten, regelingen, bestuursrechtelijke voorschriften of de geldende rechtspraak, alsmede met geldende internationale regelingen, informatie te beschermen die op gegevens met betrekking tot personen, op intellectuele eigendom, inclusief bedrijfs- en zakelijke geheimen, of op de nationale veiligheid betrekking heeft.

6. Besluit een partij desondanks om op een dergelijke wijze beschermde informatie aan een andere partij ter beschikking te stellen, dan houdt de partij die op dergelijke wijze beschermde informatie in ontvangst neemt de ontvangen informatie geheim en neemt zij de voorwaarden in acht waaronder deze ter beschikking wordt gesteld; zij gebruikt deze informatie uitsluitend voor de doeleinden waarvoor zij ter beschikking werd gesteld.

Artikel 13

Bescherming van versterkte informatie

Voorzover op grond van dit verdrag met inachtneming van het nationaal recht bedrijfs- of zakelijke geheimen of andere vertrouwelijke informatie worden versterkt, houden de ontvangende verdragsluitende partijen deze informatie geheim door deze niet voor andere dan de in dit verdrag voorziene doeleinden te gebruiken, te openbaren of anderszins aan derden bekend te maken. Acht een verdragsluitende partij zich niet in staat om aan deze verplichting met betrekking tot haar verstrekte vertrouwelijke informatie te voldoen, dan stelt zij de verstrekkende partij hiervan onverwijld in kennis en stuurt zij de verstrekte informatie terug. Op personen betrekking hebbende gegevens worden in overeenstemming met het nationaal recht van de verstrekkende verdragsluitende partij ter beschikking gesteld. De ontvanger gebruikt op personen betrekking hebbende gegevens slechts voor de door de verstrekkende partij aangegeven doelstellingen en onder de door deze gestelde voorwaarden.

*Artikel 14***Voorlichting van het publiek**

1. De verdragsluitende partijen vergewissen zich ervan dat hun bevoegde instanties verplicht worden om na elk redelijk verzoek aan iedere natuurlijke of rechtspersoon, tegen betaling van een redelijke vergoeding, zo spoedig mogelijk informatie over de toestand of de kwaliteit van het milieu van de waterlopen in het Donauebekken te verstrekken, zonder dat deze personen hun belangstelling behoeven te motiveren.

2. De in lid 1 van dit artikel genoemde informatie waarover instanties beschikken kan schriftelijk, in de vorm van beeld en geluid of op gegevensdragers worden verstrekt.

3. De bepalingen van dit artikel hebben geen invloed op het recht van de verdragsluitende partijen, om in overeenstemming met nationale rechtssystemen en geldende internationale regelingen te bepalen dat een verzoek om toegang tot dergelijke informatie moet worden afgewezen, indien één van de volgende zaken in het geding is:

- a) de vertrouwelijkheid bij overheidsprocedures, internationale betrekkingen en de landsverdediging;
- b) de openbare veiligheid;
- c) zaken die bij de rechtbank aanhangig of voorwerp van een gerechtelijk onderzoek zijn of waren, inclusief disciplinaire procedures, of die het voorwerp zijn van gerechtelijke vooronderzoeken;
- d) zakelijke en bedrijfsgeheimen, alsmede intellectuele eigendom;
- e) de vertrouwelijkheid van op personen betrekking hebbende gegevens en/of documenten;
- f) materiaal dat door een derde ter beschikking gesteld is, zonder dat deze daartoe wettelijk verplicht was;
- g) materiaal waarvan de terbeschikkingstelling eerder doet verwachten dat het milieu waar dit materiaal betrekking op heeft, schade ondervindt.

4. De aanvrager van informatie ontvangt van de betrokken instantie zo spoedig mogelijk antwoord. Het afwijzen van een verzoek om verstrekking van de informatie moet schriftelijk worden gemotiveerd.

*Artikel 15***Onderzoek en ontwikkeling**

1. Ter ondersteuning van de doelstellingen van dit verdrag stellen de verdragsluitende partijen aanvullende of gemeenschappelijke programma's voor wetenschappelijk of technisch onderzoek op en verstrekken zij de Internationale Commissie overeenkomstig een door deze vast te stellen procedure:

- a) voor de overheid toegankelijke resultaten van dergelijk aanvullend, gemeenschappelijk of anderszins relevant onderzoek;
- b) relevante delen van andere programma's voor wetenschappelijk en technisch onderzoek.

2. Hierbij houden de verdragsluitende partijen rekening met het werk dat op deze gebieden door desbetreffende internationale organisaties wordt uitgevoerd of ondersteund.

*Artikel 16***Communicatie-, waarschuwings- en alarmsystemen; rampenplannen**

1. De verdragsluitende partijen zorgen voor gecoördineerde of gemeenschappelijke communicatie-, waarschuwings- en alarmsystemen in het gehele stroomgebied van de Donau in een mate zoals in aanvulling op de op bilateraal niveau opgezette en gebruikte systemen noodzakelijk is. Zij beraadslagen over middelen en wegen om de nationale communicatie-, waarschuwings- en alarmsystemen, alsmede rampenlampen te harmoniseren.

2. De verdragsluitende partijen informeren elkaar in het kader van de Internationale Commissie over bevoegde instanties of contactadressen bij noodsituaties, zoals verontreinigingen ten gevolge van ongevallen, andere kritieke wateromstandigheden, hoogwater en risico's door ijs, die voor dit doel zijn aangewezen. Op overeenkomstige wijze werken de bevoegde instanties samen voor het opzetten van gemeenschappelijke rampenplannen, waar noodzakelijk, als aanvulling op de op bilateraal niveau bestaande plannen.

3. Stelt een bevoegde instantie in het water van de Donau of een waterloop in haar stroomgebied een plotse toename van gevaarlijke stoffen vast of wordt zij in kennis gesteld van een ongeval of storing die ernstige gevolgen voor de waterkwaliteit van de Donau en voor stroomafwaarts gelegen Donaustaten zou kunnen hebben, dan informeert deze instantie onverwijld de hiervoor aangewezen contactadressen en de Internationale Commissie, in overeenstemming met de door deze ingevoerde procedure.

4. Ter bestrijding en vermindering van de risico's van hoogwater en ijs stellen de bevoegde instanties de stroomafwaarts gelegen Donaustaten die getroffen kunnen worden, alsmede de Internationale Commissie onverwijld in kennis van het optreden en het afvloeien van hoogwater en geven zij prognoses door inzake risico's door ijs.

*Artikel 17***Wederzijdse hulpverlening**

1. In het belang van een versterkte samenwerking en om het voldoen aan de verplichtingen van dit verdrag te

vergemakkelijken, in het bijzonder wanneer zich in de watertoestand een kritieke situatie zou voordoen, verlenen de verdragsluitende partijen elkaar op verzoek van andere verdragsluitende partijen hulp.

2. De Internationale Commissie werkt procedures voor wederzijdse hulpverlening uit die onder andere op de volgende thema's betrekking hebben:

a) regisseren, controleren en coördineren van, alsmede toezicht op de hulpverlening;

b) plaatselijke voorzieningen en diensten die de om hulp verzoekende partij ter beschikking moet stellen, inclusief, in voorkomende gevallen, vereenvoudiging van de grensformaliteiten;

c) regelingen inzake schadeloosstelling van de hulpverlenende verdragsluitende partij en/of haar personeel, alsmede, indien noodzakelijk, inzake de doortocht door het grondgebied van andere verdragsluitende partijen;

d) methode van vergoeding van verleende hulp.

DEEL III

INTERNATIONALE COMMISSIE

Artikel 18

Oprichting, taken en bevoegdheden

1. Ter verwezenlijking van de doelstellingen en bepalingen van dit verdrag wordt de Internationale Commissie ter bescherming van de Donau, in dit verdrag als Internationale Commissie aangeduid, opgericht. De verdragsluitende partijen werken in het kader van de Internationale Commissie samen. Ten aanzien van de nakoming van de verplichtingen van de verdragsluitende partijen overeenkomstig de artikelen 1 tot en met 18 werkt de Internationale Commissie aan de verdragsluitende partijen gerichte voorstellen en aanbevelingen uit.

2. De structuur en de procedures van de Internationale Commissie, alsmede haar bevoegdheden, worden in het statuut van de Commissie, zoals in bijlage IV bij dit verdrag vastgelegd, gedetailleerd geregeld.

3. Naast de aangelegenheden waarmee zij uitdrukkelijk is belast, is de Internationale Commissie bevoegd om alle andere aangelegenheden te behandelen waarmee zij via een mandaat door de verdragsluitende partijen in het kader van artikel 3 van deze overeenkomst wordt belast.

4. Het uitvoeren van besluiten van de Internationale Commissie wordt door de verslaggevingsplichten van de verdragsluitende partijen tegenover de Commissie overeenkomstig artikel 10, alsmede door de bepalingen van dit verdrag inzake de nationale grondslag en uitvoering van de multilaterale samenwerking, ondersteund.

5. De Internationale Commissie onderzoekt de met de uitvoering van dit verdrag opgedane ervaringen en doet de verdragsluitende partijen, voorzover zinvol, voorstellen betreffende wijzigingen van of aanvullingen op dit verdrag, of legt de grondslag voor het treffen van verdere regelingen voor de bescherming en de waterhuishouding van de Donau en de waterlopen in haar stroomgebied.

6. De Internationale Commissie beslist over de samenwerking met internationale en nationale organisaties of met andere rechtspersonen die zich met de bescherming en de waterhuishouding van de Donau en van waterlopen in haar stroomgebied, of met algemene vraagstukken op het gebied van waterbescherming en waterhuishouding bezighouden of zich hiervoor interesseren. Deze samenwerking is erop gericht de coördinatie te versterken en dubbel werk te vermijden.

Artikel 19

Overgangsbepalingen inzake de Verklaring van Boekarest

De op grond van de Verklaring inzake de samenwerking van de Donaustaten op het gebied van de Donauwaterhuishouding, in het bijzonder inzake de bescherming van de Donau tegen verontreiniging, ondertekend op 13 december 1985 (Verklaring van Boekarest), door de verdragsluitende partijen in de werkgroepen voor waterkwaliteit, hoogwatermelding en -prognose en waterbalans uitgevoerde werkzaamheden worden in het kader van dit verdrag overgenomen.

DEEL IV

PROCEDURE- EN SLOTBEPALINGEN

*Artikel 20***Geldigheid van de bijlagen**

De bijlagen I tot en met V vormen integrerende delen van dit verdrag; zij zijn in het bijzonder onderworpen aan de bepalingen van artikel 23 van dit verdrag.

*Artikel 21***Bestaande en aanvullende overeenkomsten**

Op grond van rechtsgelijkheid en wederkerigheid passen de verdragsluitende partijen bestaande bilaterale of multilaterale verdragen of andere overeenkomsten aan, voorzover dit noodzakelijk is om strijdigheden met essentiële principes van dit verdrag te elimineren, en sluiten zij, voorzover adequaat, aanvullende verdragen of andere overeenkomsten.

*Artikel 22***Conferentie van verdragsluitende partijen**

1. De verdragsluitende partijen komen op aanbeveling van de Internationale Commissie bijeen.
2. Op dergelijke bijeenkomsten bespreken de verdragsluitende partijen in het bijzonder, op basis van het verslag van de Internationale Commissie, principiële beleidskwesties inzake de uitvoering van dit verdrag en nemen zij passende aanbevelingen of besluiten aan.
3. De verdragsluitende partij waarvan de delegatievoorzitter als voorzitter van de Internationale Commissie optreedt, neemt ook het voorzitterschap van dergelijke bijeenkomsten op zich.
4. De conferentie van verdragsluitende partijen is bevoegd om aanbevelingen te doen of besluiten te nemen mits na een reglementaire uitnodiging de delegaties van ten minste drievierde van alle verdragsluitende partijen aanwezig zijn. Voorzover in dit verdrag niets anders wordt bepaald, stelt de conferentie van verdragsluitende partijen alles in het werk om overeenstemming middels eenparigheid van stemmen te bereiken. Is eenparigheid van stemmen niet mogelijk, dan verklaart de voorzitter dat alle pogingen om via eenparigheid van stemmen tot overeenstemming te komen, uitgeput zijn. Na een dergelijke mededeling kan een aanbeveling of besluit met een meerderheid van viervijfde van de aanwezige en stemmende verdragsluitende partijen worden aangenomen.
5. Het besluit wordt op de eerste dag van de elfde maand, te rekenen vanaf het tijdstip van aanneming, bindend voor alle verdragsluitende partijen die voor dit

besluit hebben gestemd en de secretaris niet binnen deze termijn schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld dat zij niet in staat zijn om het besluit te accepteren. Een dergelijke mededeling kan evenwel te allen tijde worden teruggenomen; de terugname wordt met de in ontvangsneming door de secretaris van kracht. Een dergelijk besluit wordt bindend voor iedere andere verdragsluitende partij die de secretaris schriftelijk ervan in kennis heeft gesteld dat zij in staat is het besluit vanaf het tijdstip van ontvangst van deze mededeling, of op de eerste dag van de elfde maand, te rekenen vanaf het tijdstip van aanneming, al naargelang hetgeen later plaatsvindt, te accepteren.

6. Mocht de aanbeveling of het besluit evenwel financiële gevolgen hebben, dan kan deze aanbeveling of dit besluit slechts met eenparigheid van stemmen worden aangenomen.

*Artikel 23***Wijzigingen van het verdrag**

Het verdrag wordt op de volgende manier gewijzigd:

1. Iedere verdragsluitende partij kan een wijziging van dit verdrag voorstellen. De tekst van de voorgestelde wijziging wordt, tegelijk met het voorstel om een conferentie van verdragsluitende partijen te beleggen, door de depositaris schriftelijk aan de verdragsluitende partijen toegestuurd.
2. Wordt het voorstel tot het beleggen van een conferentie van verdragsluitende partijen door ten minste drievierde van de verdragsluitende partijen gesteund, dan roept de depositaris de conferentie van verdragsluitende partijen binnen zes maanden in de zetel van de Internationale Commissie bijeen.
3. Voor het aannemen van een wijziging op de conferentie van verdragsluitende partijen is eenparigheid van stemmen vereist.
4. De depositaris legt de aangenomen wijziging ter bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring aan de verdragsluitende partijen voor. De depositaris wordt schriftelijk van de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring in kennis gesteld.
5. De wijziging wordt voor die verdragsluitende partijen, die deze bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd hebben, van kracht op de dertigste dag, te rekenen vanaf het tijdstip waarop de depositaris de mededeling van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door ten minste viervijfde van de verdragsluitende partijen heeft ontvangen. Daarna wordt de wijziging voor iedere andere verdragsluitende partij van kracht op de dertigste dag, te rekenen vanaf het tijdstip, waarop deze verdragsluitende partij haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wijziging heeft gedeponereerd.

6. De Internationale Commissie kan de bijlagen I, II en III overeenkomstig artikel 5 van haar statuut wijzigen.

Artikel 24

Bijleggen van geschillen

1. Ontstaat tussen twee of meer verdragsluitende partijen onenigheid over de uitleg of toepassing van dit verdrag, dan zoeken deze partijen middels onderhandeling of via een andere voor de strijdende partijen aanvaardbare weg ter bijlegging van het geschil, eventueel met steun van de Internationale Commissie, naar een oplossing.
2. a) Hebben de strijdende partijen het geschil binnen een redelijke termijn, welke echter niet meer dan twaalf maanden mag bedragen nadat de Internationale Commissie door één van de strijdende partijen van het meningsverschil in kennis is gesteld, niet overeenkomstig lid 1 van dit artikel kunnen bijleggen, dan dient het geschil ten behoeve van een bindende beslissing aan één van de volgende middelen voor het vreedzaam bijleggen van geschillen te worden voorgelegd:
 - het Internationaal Gerechtshof,
 - een scheidsgerecht overeenkomstig bijlage V van dit verdrag.
- b) Een verdragsluitende partij kan bij de bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van of toetreding tot dit verdrag, of op elk tijdstip daarna, tegenover de depositaris schriftelijk verklaren dat zij in verband met een niet overeenkomstig lid 1 van dit artikel bijgelegd geschil één van de of beide onder letter a) van dit lid genoemde middelen voor het bijleggen van geschillen erkent.
- c) Hebben de strijdende partijen beide onder letter a) van dit lid genoemde middelen voor het bijleggen van geschillen erkend, dan wordt het geschil aan het Internationaal Gerechtshof voorgelegd, voorzover de partijen niets anders overeenkomen.
- d) Hebben de strijdende partijen niet dezelfde onder letter a) van dit lid genoemde middelen voor het bijleggen van geschillen erkend, dan wordt het geschil aan een scheidsgerecht voorgelegd.
- e) Van een verdragsluitende partij die geen verklaring overeenkomstig letter b) van dit lid heeft afgegeven of wier verklaring niet meer geldig is, wordt aangenomen dat zij het scheidsgerecht heeft erkend.

Artikel 25

Ondertekening

Deze overeenkomst staat voor Donaustaten die volledig aanspraak op de rechten en privileges van lidstaten van

de Verenigde Naties overeenkomstig het VN-Handvest hebben, alsmede voor de Europese Gemeenschap en iedere andere organisatie voor regionale economische integratie, waaraan dergelijke lidstaten hun bevoegdheid aangaande de door dit verdrag vastgelegde aangelegenheden hebben opgedragen, op 29 juni 1994 in Sofia open voor ondertekening.

Artikel 26

Bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring

Dit verdrag dient bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd te worden. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden gedeponereerd bij de regering van Roemenië, die als depositaris voor dit verdrag zal optreden.

Artikel 27

Inwerkingtreding

Dit verdrag treedt in werking op de negentigste dag, te rekenen vanaf het tijdstip van deponering van de negende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. Voor alle staten of organisaties voor regionale economische integratie die dit verdrag na deponering van de negende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren of daartoe toetreden treedt dit verdrag op de negentigste dag, te rekenen vanaf het tijdstip van deponering van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door deze staat of organisatie in werking.

Artikel 28

Toetreding, deelneming

1. Een staat of een organisatie voor regionale economische integratie, zoals genoemd in artikel 25 van dit verdrag, die deze overeenkomst niet heeft ondertekend, kan tot dit verdrag toetreden. De akte van toetreding wordt bij de depositaris gedeponereerd.
2. De verdragsluitende partijen kunnen unaniem iedere andere staat of iedere organisatie voor regionale economische integratie uitnodigen om tot dit verdrag toe te treden of hierin met een consultatieve status mee te werken.

Artikel 29

Opzegging

Na afloop van vijf jaar na het tijdstip waarop dit verdrag voor een verdragsluitende partij in werking is getreden, kan deze partij dit verdrag te allen tijde middels een aan de depositaris gerichte schriftelijke kennisgeving opzeggen. Een dergelijke opzegging wordt één jaar, te rekenen

vanaf het tijdstip waarop de kennisgeving de depositaris heeft bereikt, van kracht.

Artikel 30

Functies van de depositaris

De depotregering oefent ten behoeve van dit verdrag de functie van depositaris uit. De depositaris informeert de verdragsluitende partijen in het bijzonder:

- a) inzake het deponeren van akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, toetreding of opzegging, of inzake andere mededelingen, verklaringen en akten, voorzover dit verdrag hierin voorziet;
- b) inzake de datum van inwerkingtreding van dit verdrag.

Artikel 31

Authentieke teksten, depositaris

Dit verdrag, dat is opgesteld in één exemplaar in de Duitse en Engelse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek, zal worden neergelegd bij de regering van Roemenië, die daarvan een gewaarmerkt afschrift aan de verdragsluitende partijen zal doen toekomen.

Ten bewijze hiervan hebben de hiertoe door hun betreffende regeringen naar behoren bevoegde ondergetekenden het verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau (Verdrag inzake de bescherming van de Donau) ondertekend.

Gedaan te Sofia, 29 juni 1994.

BIJLAGE I**DEEL 1****Beste beschikbare techniek**

1. Bij toepassing van de beste beschikbare techniek wordt de nadruk gelegd op toepassing van afvalvrije technologie, indien beschikbaar.
2. Onder het begrip „beste beschikbare techniek” moet de meest recente stand van ontwikkeling (state of the art) van processen, inrichtingen of bedrijfsmethoden worden verstaan die de praktische geschiktheid van een bepaalde maatregel tot beperking van lozingen, emissies en afval tot uitdrukking brengen. Bij de vraag of met elkaar verband houdende processen, inrichtingen en bedrijfsmethoden in het algemeen of in speciale gevallen de beste beschikbare techniek vormen, wordt aan de volgende punten speciale aandacht besteed:
 - a) vergelijkbare processen, inrichtingen of bedrijfsmethoden die recent met succes werden beproefd;
 - b) technische vorderingen en vernieuwingen qua wetenschappelijke kennis en inzicht;
 - c) de economische uitvoerbaarheid van dergelijke technieken;
 - d) termijnen voor de installatie, zowel in nieuwe als in bestaande installaties;
 - e) aard en omvang van de desbetreffende lozingen en emissies.
3. Hieruit volgt dat datgene wat de „beste beschikbare techniek” voor een bepaald proces vormt, in de loop van de tijd, in het licht van technische vorderingen, economische en sociale factoren, alsmede van vernieuwingen qua wetenschappelijke kennis en inzicht, verandert.
4. Leidt de beperking van lozingen en emissies die door toepassing van de beste beschikbare techniek bereikt wordt, niet tot voor het milieu acceptabele resultaten, dan moeten extra maatregelen worden genomen.
5. Het begrip „techniek” omvat zowel de toegepaste technologie als de manier waarop de installatie ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld wordt.

DEEL 2**Beste milieupraktijk**

1. Beste milieupraktijk betekent het toepassen van de meest geschikte combinatie van sectorale milieubescherpende strategieën en maatregelen.
2. Bij de vraag, welke combinatie van maatregelen in het algemeen of in individuele gevallen de beste milieupraktijk vormt, verdient het volgende speciale aandacht:
 - het voorzorgsprincipe;
 - de milieurisico's van het product, alsmede van de fabricage, het gebruik en de uiteindelijke verwijdering daarvan (verantwoordelijkheidsprincipe);
 - vervanging door minder verontreinigende processen of stoffen en besparing van waterreserves, inclusief energie (minimaliseringsprincipe);
 - omvang van het gebruik;
 - het mogelijke nut of de mogelijke nadelen van vervangende stoffen of activiteiten voor het milieu;
 - vorderingen en vernieuwingen qua wetenschappelijke kennis en inzicht;
 - termijnen voor de uitvoering;
 - sociale en economische factoren.

3. Hieruit volgt dat de beste milieupraktijk voor een bepaalde bron van effecten in de loop van de tijd, in het licht van de technische vorderingen, economische en sociale factoren, alsmede van vernieuwingen qua wetenschappelijke kennis en inzicht, verandert.
 4. Leidt de vermindering van effecten die door toepassing van de beste milieupraktijk bereikt wordt, niet tot voor het milieu acceptabele resultaten, dan moeten extra maatregelen worden genomen en dient de beste milieupraktijk opnieuw te worden geformuleerd.
-

BIJLAGE II

INDUSTRIËLE SECTOREN EN GEVAARLIJKE STOFFEN

DEEL 1

Lijst van industriële sectoren en bedrijven

1. *In de sector warmteopwekking, energie en mijnbouw:*
 - a) behandeling van rookgassen en uitlaatlucht, slakken, condensaten uit stookinstallaties;
 - b) koelsystemen;
 - c) voorbereiding van kolen en ertsen;
 - d) veredeling van kolen en vervaardiging van nevenproducten uit kolen, brikettering;
 - e) vervaardiging van harde bruinkool, actieve kool, roet.
2. *In de sector stenen en aarde, bouwmaterialen, glas en keramiek:*
 - a) vervaardiging van vezelcement en vezelcementproducten;
 - b) vervaardiging en verwerking van glas, glasvezels, minerale vezels;
 - c) vervaardiging van keramische producten.
3. *In de sector metaal:*
 - a) metaalbewerking en -verwerking: galvaniseer-, beits-, anodiseer-, bruingebieden, bedrijven voor thermisch galvaniseren, hardingsbedrijven, productie van printplaten, productie van batterijen, emailleerbedrijven, mechanische werkplaatsen, glijlijperijen;
 - b) productie van ijzer en staal, inclusief gieterijen;
 - c) productie van non-ferrometalen, inclusief gieterijen;
 - d) productie van ferrolegeringen.
4. *In de sector anorganische chemie:*
 - a) productie van basischemicaliën;
 - b) productie van anorganische zuren, basen, zouten;
 - c) productie van alkali, alkaliloog en chloor door middel van alkalichloride-elektrolyse;
 - d) productie van anorganische meststoffen (uitgezonderd kalimestoffen), zouten van fosforzuur, voederfosfaten;
 - e) productie van natriumcarbonaat;
 - f) productie van korund;
 - g) productie van anorganische pigmenten, minerale pigmenten;
 - h) productie van halfgeleiders, gelijkrichters, fotocellen;
 - i) productie van springstoffen, inclusief pyrotechniek;
 - j) productie van sterkdisperse oxiden;
 - k) productie van bariumverbindingen.
5. *In de sector organische chemie:*
 - a) productie van basischemicaliën;
 - b) productie van kleurstoffen, pigmenten, verven;
 - c) productie en verwerking van synthetische vezels;

- d) productie en verwerking van kunststoffen, rubber, caoutchouc;
 - e) productie van organische halogeenverbindingen;
 - f) productie van organische springstoffen, vaste brandstoffen;
 - g) productie van leer-, papier-, textielhulpmiddelen;
 - h) productie van geneesmiddelen;
 - i) productie van biociden;
 - j) productie van grondstoffen voor was- en reinigingsmiddelen;
 - k) productie van cosmetica;
 - l) productie van gelatine, leerlijm, kleefstoffen.
6. *In de sector minerale en synthetische oliën:*
- a) verwerking van minerale olie, bereiding en raffinage van producten uit minerale olie, productie van koolwaterstoffen;
 - b) terugwinning van olie uit oliewatermengsels, emulsiescheidingsinstallaties, terugwinning en behandeling van afgewerkte olie;
 - c) productie van synthetische oliën.
7. *In de sector drukkerijen, reproductiebedrijven, oppervlaktebehandeling en productie van kunststofplaatmaterialen, alsmede andere vormen van hars- en kunststofverwerking:*
- a) vervaardiging van drukwerk en grafische producten, reproductiebedrijven;
 - b) afdruk- en ontwikkellaboratoria;
 - c) productie van foliën, beeld- en geluidsdragers;
 - d) productie van gecoate en geïmpregneerde materialen.
8. *In de sector hout, pulp en papier:*
- a) productie van pulp, papier en karton;
 - b) productie en coating van houtvezelplaten.
9. *In de sector textiel, leer en bont:*
- a) textielproductie en -veredeling;
 - b) leerproductie en -veredeling, kunstleerproductie, bontveredeling;
 - c) chemisch reinigen, wasserijen, poetsdoekwasserijen, wolwasserijen.
10. *Overige sectoren:*
- a) recycling, behandeling, opslag, laden en lossen en storten van afval en reststoffen; opslag, laden en lossen en overvullen van chemicaliën;
 - b) onderzoek en ontwikkeling op medisch en wetenschappelijk gebied, ziekenhuizen, artspraktijken, röntgeninstituten, laboratoria, technische proefbanken;
 - c) industriële reiniging, containerreiniging;
 - d) autowerkplaatsen en -wasinstallaties;
 - e) waterzuivering;
 - f) schilder-en lakspuitbedrijven;
 - g) productie en veredeling van plantaardige en dierlijke extracten;
 - h) productie en gebruik van micro-organismen en virussen met in-vitro gerecombineerde nucleïnezuuren;
 - i) industriële sectoren die gebruik maken van radioactieve stoffen (nucleaire industrie).

DEEL 2

Richtlijst van gevaarlijke stoffen en groepen van stoffen

A. *Prioritaire groepen van stoffen*

- a) zware metalen en hun verbindingen;
- b) organische halogeenverbindingen;
- c) organische verbindingen van fosfor en tin;
- d) gewasbeschermingsmiddelen, bestrijdingsmiddelen (fungiciden, herbiciden, insecticiden, algiciden) en chemicaliën voor het conserveren van hout, cellulose, papier, huiden en textiel;
- e) oliën en koolwaterstoffen op basis van aardolie;
- f) andere organische verbindingen die een speciale schadelijke invloed op het aquatische milieu uitoefenen;
- g) anorganische stikstof- en fosforverbindingen;
- h) radioactieve stoffen, inclusief afval.

B. *Afzonderlijke gevaarlijke stoffen*

Aangezien er aanzienlijke verschillen in gevaar tussen de in bepaalde groepen van stoffen voorkomende substanties bestaan, is het noodzakelijk om ook speciaal op afzonderlijke stoffen te wijzen die in de praktijk een belangrijke rol kunnen spelen.

<i>Stof</i>	<i>CAS-nummer</i>	<i>Stof</i>	<i>CAS-nummer</i>
1. Kwik	7439976	21. Trifluraline	1582098
2. Cadmium	7440439	22. Endosulfan	115297
3. Koper	7440508	23. Simazine	122349
4. Zink	n. b.	24. Atrazine	1912249
5. Lood	7439921	25. Tributyltinverbindingen	—
6. Arseen	7440382	26. Trifenyltinverbindingen	—
7. Chroom	n. b.	27. Azinfos-ethyl	2642719
8. Nikkel	7440020	28. Azinfos-methyl	86500
9. Boor	n. b.	29. Fenitrothion	122145
10. Kobalt	n. b.	30. Fenthion	55389
11. Seleen	7782492	31. Malathion	121755
12. Zilver	n. b.	32. Parathion	56382
13. Drins	—	33. Parathion-methyl	298000
14. HCH	608731	34. Dichloorvos	62737
15. DDT	50293	35. Trichloorethyleen	79016
16. Pentachloorfenol	87865	36. Tetrachloorethyleen	127184
17. Hexachloorbenzeen	118741	37. Trichloorbenzeen	—
18. Hexachloorbutadieen	87683	38. 1,2-Dichloorethaan	107062
19. Tetrachloorkoolstof	56235	39. Trichloorethaan	71556
20. Chloroform	67663	40. Dioxines	n. b.

*BIJLAGE III***ALGEMENE RICHTLIJNEN VOOR WATERKWALITEITSDOELSTELLINGEN EN -CRITERIA⁽¹⁾**

Voor speciale delen van de Donaurivier en voor oppervlaktewater in haar stroomgebied ontwikkelde waterkwaliteitsdoelstellingen en -criteria dienen:

- a) rekening te houden met de optie van behoud en, waar nodig, verbetering van de bestaande waterkwaliteit;
- b) gericht te zijn op vermindering van de gemiddelde hoeveelheden en concentraties van verontreinigende stoffen (in het bijzonder gevaarlijke stoffen) tot een bepaalde graad binnen een bepaald tijdsbestek;
- c) rekening te houden met speciale waterkwaliteitseisen (ongezuiverd water voor drinkwaterdoeleinden, irrigatie, enz.);
- d) rekening te houden met speciale eisen ten aanzien van kwetsbare en speciaal beschermde waterlopen en hun milieu, bijvoorbeeld meren, beschermde gebieden voor oevergefiltreerd water en moerasgebieden;
- e) te berusten op toepassing van biologische classificatiemethoden en chemische indices voor controle op behoud en verbetering van de waterkwaliteit op middellange en lange termijn;
- f) rekening te houden met de mate waarin de doelstellingen zijn bereikt en, in afzonderlijke gevallen, extra beschermende maatregelen noodzakelijk kunnen worden.

⁽¹⁾ Waterkwaliteitsdoelstellingen en -criteria worden in de regel individueel ontwikkeld en in het bijzonder aan de heersende voorwaarden wat betreft ecosystemen, waterreserves en hun gebruik aangepast. Daarom ontvangen de verdragsluitende partijen in het kader van dit verdrag slechts algemene richtlijnen.

BIJLAGE IV

STATUUT VAN DE INTERNATIONALE COMMISSIE VOOR DE BESCHERMING VAN DE DONAU

Ter aanvulling van artikel 18 worden de opzet en de procedures van de Internationale Commissie als volgt geregeld:

*Artikel 1***Samenstelling**

1. De Internationale Commissie bestaat uit delegaties van de verdragsluitende partijen. Iedere verdragsluitende partij benoemt ten hoogste vijf gedelegeerden, inclusief de delegatievoorzitter en zijn plaatsvervanger.
2. Bovendien kan iedere delegatie voor de behandeling van bepaalde vraagstukken een aantal deskundigen aantrekken. De namen van deze deskundigen worden aan het secretariaat van de Internationale Commissie medegedeeld.

*Artikel 2***Voorzitterschap**

1. Het voorzitterschap van de Internationale Commissie wordt door de verdragsluitende partijen beurtelings in alfabetische volgorde (in het Engels) telkens voor een jaar waargenomen. De delegatie die het voorzitterschap bekleedt, benoemt één van haar leden tot voorzitter van de Internationale Commissie.
2. De voorzitter spreekt op de zittingen van de Internationale Commissie in de regel niet uit naam van zijn delegatie.
3. Verdere bijzonderheden omtrent het voorzitterschap worden door de Internationale Commissie vastgelegd en in haar reglement van orde opgenomen.

*Artikel 3***Zittingen**

1. De Internationale Commissie komt ten minste eenmaal per jaar op uitnodiging van de voorzitter op een door deze vast te stellen plaats voor een gewone zitting bijeen.
2. Buitengewone zittingen worden door de voorzitter op verzoek van ten minste drie delegaties bijeengeroepen.
3. In perioden tussen zittingen van de Commissie kunnen de delegatievoorzitters met elkaar overleggen.
4. De voorzitter stelt de agenda voor. Agendapunten vormen onder meer verslagen van de permanente werkgroep en haar groepen van deskundigen. Iedere delegatie heeft het recht om punten voor de agenda voor te stellen die zij behandeld wenst te zien. De volgorde van de agendapunten wordt middels een met meerderheid van stemmen genomen besluit van de Internationale Commissie vastgesteld.

*Artikel 4***Besluiten**

1. Iedere delegatie heeft één stem.
2. Ongeacht de bepaling van lid 1 van dit artikel heeft de Europese Gemeenschap in de sectoren van haar bevoegdheid

recht op een aantal stemmen dat overeenkomt met het aantal lidstaten dat partij bij dit verdrag is. Deze organisatie oefent haar stemrecht niet uit in gevallen waarin haar lidstaten hun eigen stemrecht uitoefenen, en omgekeerd.

3. De Internationale Commissie kan besluiten nemen indien de delegaties van ten minste tweederde van de verdragsluitende partijen aanwezig zijn.

4. Schriftelijke procedures kunnen plaatsvinden onder in het reglement van orde van de Internationale Commissie vast te stellen voorwaarden.

*Artikel 5***Besluitvorming**

1. Besluiten en aanbevelingen worden met eenparigheid van de stemmen van de delegaties in de Internationale Commissie genomen. Is eenparigheid van stemmen niet haalbaar, dan verklaart de voorzitter van de Commissie dat alle pogingen om eenparigheid van stemmen te bereiken, uitgeput zijn. Voorzover in het verdrag niets anders is geregeld, neemt de Commissie in dit geval besluiten of aanbevelingen met een meerderheid van viervijfde van de aanwezige en stemmende delegaties.

2. Het besluit wordt op de eerste dag van de elfde maand, te rekenen vanaf het tijdstip van aanneming, voor al die verdragsluitende partijen bindend die voor dit besluit gestemd hebben en de secretaris niet binnen deze termijn schriftelijk ervan in kennis gesteld hebben dat zij niet in staat zijn om het besluit te accepteren. Een dergelijke kennisgeving kan evenwel te allen tijde teruggenomen worden. De terugneming wordt met de inontvangstneming door de secretaris van kracht. Een dergelijk besluit wordt voor iedere andere verdragsluitende partij bindend die de secretaris er schriftelijk van in kennis heeft gesteld dat zij in staat is het besluit vanaf het tijdstip van ontvangst van deze kennisgeving of op de eerste dag van de elfde maand, te rekenen vanaf het tijdstip van aanneming, al naargelang hetgeen het laatste plaatsvindt, te accepteren.

*Artikel 6***Groepen van deskundigen**

1. De Internationale Commissie stelt een permanente werkgroep in. Voor afzonderlijke arbeidsgebieden en speciale vraagstukken worden permanente of ad hoc-groepen van deskundigen ingezet.

2. De permanente werkgroep en de groepen van deskundigen bestaan uit door de delegaties van de Commissie aangewezen gedelegeerden en deskundigen.

3. In de permanente werkgroep werken gedelegeerden van alle verdragsluitende partijen mee. De Internationale Commissie benoemt haar voorzitter en stelt het maximaal aantal gedelegeerden vast. De Commissie legt ook het aantal deskundigen vast dat aan de groepen van deskundigen deelneemt.

*Artikel 7***Secretariaat**

1. Hiermee wordt een permanent secretariaat ingesteld.
2. Het permanent secretariaat heeft zijn zetel in Wenen.
3. De Internationale Commissie benoemt een secretaris en treft voorzieningen voor de benoeming van verder personeel, afhankelijk van de behoefte. De Commissie stelt de aan de functie van secretaris verbonden verplichtingen vast, alsmede de ambtstermijn en de voorwaarden, onder welke deze functie wordt vervuld.
4. De secretaris oefent de functies uit die noodzakelijk zijn voor de administratieve uitvoering van dit verdrag en de werkzaamheden van de Internationale Commissie, alsmede andere taken waarmee de secretaris door de Commissie overeenkomstig haar reglement van orde en haar financiële voorschriften wordt belast.

*Artikel 8***Aanwijzing van speciale deskundigen**

In het kader van haar onderzoeken, de beoordeling van de resultaten en voor het analyseren van bijzondere vraagstukken kan de Internationale Commissie geschikte personen, wetenschappelijke instituten of andere instellingen inschakelen.

*Artikel 9***Verslagen**

De Internationale Commissie doet de verdragsluitende partijen jaarlijks een verslag van haar werkzaamheden toekomen, alsmede, naar behoefte, verdere verslagen die in het bijzonder ook de resultaten van haar metingen en evaluaties bevatten.

*Artikel 10***Handelingsbevoegdheid en vertegenwoordiging**

1. De Internationale Commissie bezit de handelingsbevoegdheid die nodig is om in overeenstemming met het in de zetel van

haar secretariaat geldende recht haar functies uit te oefenen en haar doelstellingen te verwezenlijken.

2. De Internationale Commissie wordt door haar voorzitter vertegenwoordigd. Deze vertegenwoordiging wordt door middel van het reglement van orde nader geregeld.

*Artikel 11***Kosten**

1. De Internationale Commissie stelt haar financiële regels vast.
2. De Internationale Commissie stelt elk jaar of om het jaar een begroting voor de geplande uitgaven vast en een raming voor de eerstvolgende begrotingsperiode.
3. Het totale bedrag van de begroting, inclusief elke door de Commissie aangenomen extra begroting, wordt door de verdragsluitende partijen, met uitzondering van de Europese Gemeenschap, in gelijke delen gedragen, voorzover de Commissie niet met eenparigheid van stemmen iets anders besluit.
4. De bijdrage van de Europese Gemeenschap in de begroting is niet hoger dan 2,5% van de administratiekosten.
5. Iedere verdragsluitende partij betaalt de met de deelneming van haar vertegenwoordigers, deskundigen en adviseurs aan de Commissie samenhangende uitgaven.
6. Iedere verdragsluitende partij draagt de kosten van de lopende metingen en evaluaties die op haar grondgebied worden uitgevoerd.

*Artikel 12***Reglement van orde**

De Internationale Commissie stelt een reglement van orde op.

*Artikel 13***Werktaalen**

De officiële talen van de Internationale Commissie zijn het Duits en het Engels.

BIJLAGE V

SCHEIDSRECHTSPRAAK

1. De in artikel 24 van dit verdrag genoemde scheidsrechtspraak is overeenkomstig de leden 2 tot en met 10 als volgt geregeld:
2. a) Wordt een geschil overeenkomstig artikel 24, lid 2, van dit verdrag aan scheidsrechtspraak onderworpen, dan geschiedt de oprichting van een scheidsgerecht op grond van een door een strijdende partij aan de andere strijdende partij gericht verzoek. In het verzoek tot scheidsrechtspraak moet het geschilpunt worden genoemd, alsmede in het bijzonder de artikelen van dit verdrag, waarvan uitleg of toepassing betwist worden.
b) De verzoekende partij stelt de Internationale Commissie onder opgave van de naam van de andere strijdende partij en de artikelen van dit verdrag, waarvan de uitleg of toepassing zij voor omstrede houdt, ervan in kennis dat zij het instellen van een scheidsgerecht heeft aangevraagd. Zowel de klagende als de beklagde partij kunnen uit meerdere verdragsluitende partijen bestaan. De Internationale Commissie doet deze informatie aan alle partijen bij dit verdrag toekomen.
3. Het scheidsgerecht bestaat uit drie leden: zowel de klagende partij respectievelijk partijen als de andere strijdende partij respectievelijk partijen benoemt binnen twee maanden een scheidsrechter; de beide aldus benoemde scheidsrechters benoemen binnen twee maanden eenstemmig de derde scheidsrechter, aan wie het voorzitterschap van het scheidsgerecht toekomt. Deze scheidsrechter mag geen staatsburger van één van de strijdende partijen zijn, zich niet gewoonlijk op het grondgebied van één van deze partijen ophouden, niet in hun dienst staan of in een andere hoedanigheid met de zaak bezig geweest zijn.
4. a) Benoemt één van de strijdende partijen binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek geen scheidsrechter, dan kan de andere partij de voorzitter van het Internationaal Gerechtshof daarvan in kennis stellen; deze benoemt binnen een volgende termijn van twee maanden de voorzitter van het scheidsgerecht. Na benoeming nodigt de voorzitter van het scheidsgerecht de partij die nog geen scheidsrechter benoemd heeft, uit om een dergelijke benoeming binnen twee maanden te verrichten. Is de scheidsrechter na afloop van deze termijn niet benoemd, dan stelt de voorzitter van het scheidsgerecht de voorzitter van het Internationaal Gerechtshof hiervan in kennis; deze verricht de benoeming binnen een volgende termijn van twee maanden.
b) Is binnen een termijn van twee maanden na de benoeming van de tweede scheidsrechter geen voorzitter van het scheidsgerecht benoemd, dan benoemt de voorzitter van het Internationaal Gerechtshof de voorzitter op verzoek van één van de strijdende partijen binnen een volgende termijn van twee maanden.
5. a) Het scheidsgerecht neemt zijn besluiten overeenkomstig de regels van het internationaal recht en in het bijzonder dit verdrag.
b) Elk overeenkomstig deze bijlage gevormd scheidsgerecht stelt zijn eigen reglement van orde vast.
c) Is de bevoegdheid van het scheidsgerecht omstrede, dan beslist het scheidsgerecht over deze kwestie.
6. a) Besluiten van het scheidsgerecht inzake procedurele en materiële kwesties worden met meerderheid van stemmen van zijn leden genomen.
b) Het scheidsgerecht kan voor het verifiëren van feiten van alle passende middelen gebruikmaken. Het kan op verzoek van één van de partijen noodzakelijke voorlopige beschermende maatregelen treffen.
c) Zijn bij twee of meer overeenkomstig de bepalingen van deze bijlage gevormde scheidsgerichten klachten met hetzelfde of een soortgelijk geschilpunt aanhangig, dan kunnen de scheidsgerichten elkaar over de procedures met betrekking tot het verifiëren van de feiten informeren en deze zoveel mogelijk in acht nemen.
d) De strijdende partijen stellen ten behoeve van een effectief verloop van de procedure alle nodige faciliteiten ter beschikking.
e) De afwezigheid van een strijdende partij vormt geen belemmering voor de voortgang van de procedure.
7. Voorzover het scheidsgerecht niet wegens de bijzondere omstandigheden van de betreffende zaak iets anders besluit, worden de kosten van het gerecht, inclusief de vergoeding van zijn leden, door de strijdende partijen gelijkelijk gedragen. Het gerecht registreert alle kosten en legt een slotafrekening aan de partijen voor.
8. Het scheidsgerecht velt zijn oordeel binnen vijf maanden na de datum van zijn oprichting, voorzover het een verlenging van deze termijn niet noodzakelijk acht; een dergelijke verlenging mag echter niet meer dan vijf maanden duren.

-
9. Heeft een verdragsluitende partij een juridisch belang bij een punt van een geschil dat door het besluit in de zaak zou kunnen worden beïnvloed, dan kan zij met toestemming van het gerecht aan de procedure deelnemen. De uitspraak van het scheidsgerecht wordt voor deze partij op gelijke wijze bindend als voor de strijdende partijen.
10. a) De uitspraak van het scheidsgerecht wordt van een motivering voorzien. Deze uitspraak is onherroepelijk en voor alle strijdende partijen bindend. Het scheidsgerecht stelt de strijdende partijen en de Internationale Commissie van de uitspraak in kennis. De Commissie geeft de ontvangen informatie aan alle verdragsluitende partijen door.
- b) Geschillen tussen de partijen inzake de uitleg of uitvoering van de scheidsrechterlijke uitspraak kunnen door iedere partij aan het scheidsgerecht dat de uitspraak gedaan heeft of, indien dit gerecht niet kan worden aangesproken, aan een ander gerecht worden voorgelegd dat hiertoe op dezelfde wijze samengesteld wordt als het eerste.
-

SLOTAKTE

De conferentie ter ondertekening van het verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau vond op 29 juni 1994 in Sofia plaats.

Op de conferentie waren de regeringen van de volgende staten vertegenwoordigd: Bulgarije, Duitsland, Hongarije, Kroatië, Moldavië, Oekraïne, Oostenrijk, Roemenië, Slovenië, de Slowaakse Republiek en de Tsjechische Republiek. Aan de conferentie nam tevens een vertegenwoordiger van de Europese Gemeenschap deel.

Het coördinatiebureau van het milieuprogramma voor het Donauebekken nam als waarnemer aan de conferentie deel.

Een lijst van gedelegeerden is bijgevoegd.

De vice-premier van de Republiek Bulgarije, Zijne Excellentie Evgeny Matinchev, nam aan de opening deel en heette de deelnemers welkom.

De conferentie koos Dr. Valentin Bossevsky, Minister van Milieuzaken van de Republiek Bulgarije, tot voorzitter.

De delegatievoorzitters van Bulgarije, Duitsland, Hongarije, Kroatië, Moldavië, Oekraïne, Oostenrijk, Roemenië, Slovenië, Slowakije, en de Europese Gemeenschap hielden toespraken.

De conferentie heeft het verdrag inzake samenwerking voor de bescherming en het duurzaam gebruik van de Donau op 29 juni 1994 besproken en aangenomen. Op dezelfde dag werd het verdrag voor ondertekening opgesteld en door Bulgarije, Duitsland, Hongarije, Kroatië, Moldavië, Oekraïne, Oostenrijk, Roemenië, Slowakije en de Europese Gemeenschap ondertekend.

Aan de conferentie werd ter kennis gebracht dat de regeringen van de Tsjechische Republiek en Slovenië de juridische procedure voor de ondertekening van het verdrag nog niet hadden afgerond, maar hun bereidheid kenbaar gemaakt hadden om het verdrag zo spoedig mogelijk te ondertekenen.

De conferentie nam een verklaring inzake enkele vraagstukken aangaande de tussentijdse uitvoering van het verdrag aan, waarvan de tekst aan deze slotakte is gehecht.

Ten bewijze hiervan hebben de ondergetekenden deze slotakte ondertekend.

Gedaan te Sofia op 29 juni 1994 in één exemplaar in de Engelse en Duitse taal, zijnde de twee teksten gelijkkelijk authentiek, dat bij de regering van Roemenië wordt neergelegd.
